

Съдържание

IV Информация

ИНФОРМАЦИЯ ОТ ИНСТИТУЦИИТЕ, ОРГАНИТЕ, СЛУЖБИТЕ И АГЕНЦИИТЕ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ

Съд на Европейския съюз

2014/C 151/01

Последна публикация на Съда на Европейския съюз в *Официален вестник на Европейския съюз* OB C 142, 12.5.2014 г. 1

V Становища

СЪДЕБНИ ПРОЦЕДУРИ

Съд

2014/C 151/02

Дело C-314/12: Решение на Съда (четвърти състав) от 27 март 2014 г. (преюдициално запитване от Oberster Gerichtshof — Австрия) — UPC Telekabel Wien GmbH/Constantin Film Verleih GmbH, Wega Filmproduktionsgesellschaft GmbH (Преюдициално запитване — Сближаване на законодателствата — Авторско право и сродни права — Информационно общество — Директива 2001/29/ЕО — Уебсайт за предоставяне на публично разположение на кинематографични произведения без съгласието на притежателите на право, сродно на авторското право — Член 8, параграф 3 — Понятие за посредници, чиито услуги се използват от трети лица за нарушаване на авторско право или на сродно на него право — Доставчик на достъп до интернет — Съдебна забрана до доставчик на достъп до интернет, с която му се забранява да предоставя достъп на своите клиенти до даден уебсайт — Претегляне на основните права) 2

2014/C 151/03

Дело C-530/12 P: Решение на Съда (първи състав) от 27 март 2014 г. — Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели)/National Lottery Commission (Обжалване — Марка на Общността — Регламент (ЕО) № 40/94 — Член 52, параграф 2, буква в) — Искане за обявяване на недействителност, основано на по-ранно авторско право, придобито съгласно националното право — Прилагане на националното право от СХВП — Роля на съдилищата на Съюза). 3

2014/C 151/04	Дело C-565/12: Решение на Съда (четвърти състав) от 27 март 2014 г. (преюдициално запитване от Tribunal d'instance d'Orléans — Франция) — LCL Le Crédit Lyonnais, SA/Fesih Kalhan (Защита на потребителите — Договори за потребителски кредити — Директива 2008/48/ЕО — Членове 8 и 23 — Задължение на кредитора да извърши преддоговорна проверка на кредитоспособността на кредитополучателя — Национална разпоредба, която изисква да се направи справка в бази данни — Изгубване на договорната лихва при нарушаване на подобно задължение — Ефективен, пропорционален и възпиращ характер на санкцията)	4
2014/C 151/05	Дело C-612/12 P: Решение на Съда (пети състав) от 27 март 2014 г. — Ballast Nedam NV/Европейска комисия (Обжалване — Конкуренция — Картели — Нидерландски пазар на битум за пътни настилки — Определяне на брутната цена на битума за пътни настилки — Определяне на отстъпка за пътностроителните предприятия — Регламент (ЕО) № 1/2003 — Член 27 — Право на защита — Намалване на глобата)	4
2014/C 151/06	Дело C-17/13: Решение на Съда (трети състав) от 27 март 2014 г. (преюдициално запитване от Consiglio di Stato — Италия) — Alpina River Cruises GmbH, Nicko Tours GmbH/Ministero delle infrastrutture e dei trasporti — Capitaneria di Porto di Chioggia (Морски транспорт — Регламент (ЕО) № 3577/92 — Понятие „морски каботаж“ — Круизни услуги — Круиз през Венецианската лагуна, териториалното море на Италия и река По — Заминаване и пристигане в едно и също пристанище)	5
2014/C 151/07	Дело C-151/13: Решение на Съда (шести състав) от 27 март 2014 г. (преюдициално запитване от Cour administrative d'appel de Versailles — Франция) — Le Rayon d'Or SARL/Ministre de l'Économie et des Finances (Преюдициално запитване — Данъчни въпроси — ДДС — Приложно поле — Определяне на данъчната основа — Понятие „субсидия, пряко свързана с цената“ — Изплащане на обща сума от националната здравноосигурителна каса на заведенията за настаняване на зависими възрастни хора)	6
2014/C 151/08	Дело C-265/13: Решение на Съда (втори състав) от 27 март 2014 г. (преюдициално запитване от Juzgado de lo Social nº 2 de Terrassa — Испания) — Emiliano Torralbo Marcos/Korota SA, Fondo de Garantía Salarial (Преюдициално запитване — Харта на основните права на Европейския съюз — Член 47 — Право на ефективни правни средства за защита — Съдебни такси при подаване на въззивна жалба в областта на трудовото и социалното право — Прилагане на правото на Съюза — Липса — Приложно поле на правото на Съюза — Липса на компетентност на Съда)	7
2014/C 151/09	Дело C-300/13: Решение на Съда (седми състав) от 27 март 2014 г. (преюдициално запитване от Tribunal Superior de Justicia de la Comunidad Valenciana — Испания) — Ayuntamiento de Benferri/Consejería de Infraestructuras y Transporte, Iberdrola Distribución Eléctrica SAU (Преюдициално запитване — Директива 85/337/ЕО — Оценка на въздействието на някои проекти върху околната среда — Строителство на надземни електропроводи за транспортиране на електроенергия — Разширяване на електрическа подстанция — Липса на изискване да се оцени въздействието на проекта върху околната среда)	7
2014/C 151/10	Дело C-322/13: Решение на Съда (втори състав) от 27 март 2014 г. (преюдициално запитване от Landesgericht Bozen — Италия) — Ulrike Elfriede Grauel Rüffer/Katerina Pokorná (Гражданство на Съюза — Принцип на недопускане на дискриминация — Езиков режим, приложим в гражданските производства)	8
2014/C 151/11	Дело C-64/14 P: Жалба, подадена на 7 февруари 2014 г. от Sven A. von Storch и др. срещу определението, постановено от Общия съд (първи състав) на 10 декември 2013 г. по дело T-492/12, Sven A. von Storch и др./Европейска централна банка	9
2014/C 151/12	Дело C-76/14: Преюдициално запитване от Curtea de Apel Braşov (Румъния), постъпило на 12 февруари 2014 г. — Mihai Manea/Instiuția Prefectului — județul Braşov — Serviciul public comunitar regim permise de conducere și înmatriculare a vehiculelor	10
2014/C 151/13	Дело C-80/14: Преюдициално запитване от Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) (Обединено кралство), постъпило на 14 февруари 2014 г. — Union of Shop, Distributive and Allied Workers (USDAW), B. Wilson/WW Realisation 1 Ltd (в ликвидация), Ethel Austin Ltd, Secretary of State for Business, Innovation and Skills	10
2014/C 151/14	Дело C-85/14: Преюдициално запитване от College van Beroep voor het Bedrijfsleven (Нидерландия), постъпило на 18 февруари 2014 г. — KPN BV/Autoriteit Consument en Markt (ACM), други участници в производството: UPC Nederland BV и др.	11

2014/C 151/15	Дело C-90/14: Преюдициално запитване от Juzgado de Primera Instancia de Miranda de Ebro (Испания), постъпило на 24 февруари 2014 г. — Banco Grupo Cajatres S.A./María Mercedes Manjón Pinilla и наследници на г-н M.A. Viana Gordejuela.	12
2014/C 151/16	Дело C-93/14: Преюдициално запитване от Sección Tercera de la Audiencia Provincial de Navarra (Испания), постъпило на 26 февруари 2014 г. — Miguel Angel Zurbano Belaza, Antonia Artieda Soria/ Banco Bilbao Vizcaya Argentaria, S.A.	13
2014/C 151/17	Дело C-117/14: Преюдициално запитване от Juzgado de lo Social nº 23 de Madrid (Испания), постъпило на 11 март 2014 г. — Grima Janet Nisttauз Poclava/ Jose María Ariza Toledano (Taberna del Marqués)	14
2014/C 151/18	Дело C-123/14: Преюдициално запитване, отправено от Административен съд — Варна (България) на 14 март 2014 година — „Италес“ ООД/Директор на Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ Варна при Централно управление на Националната агенция за приходите	14
2014/C 151/19	Дело C-129/14: Преюдициално запитване от Oberlandesgericht Nürnberg (Германия), постъпило на 20 март 2014 г. — Наказателно производство срещу Zoran Spasic	15
Общ съд		
2014/C 151/20	Дела T-56/09 и T-73/09: Решение на Общия съд от 27 март 2014 г. — Saint-Gobain Glass France и др./ Комисия (Конкуренция — Картели — Европейския пазар на автомобилно стъкло — Решение, с което се установява нарушение на член 81 ЕО — Споразумения за разпределяне на пазари и обмен на чувствителна търговска информация — Регламент (ЕО) № 1/2003 — Възражение за незаконосъобразност — Глоби — Прилагане с обратна сила на Насоките относно метода за определяне на размера на глобите от 2006 г. — Стойност на продажбите — Повторност на нарушението — Допълнителна сума — Търсене на отговорност за неправомерното поведение — Горна граница на глобата — Консолидиран оборот на групата)	16
2014/C 151/21	Дело T-117/10: Решение на Общия съд от 28 март 2014 г. — Италия/Комисия (ЕФФР — Намалвяване на финансова помощ — Регионална оперативна програма за регион Пулия (Италия) Цел № 1 (2000 г. — 2006 г.) — Сериозни недостатъци в системите за управление и контрол, които могат да доведат до системни нередности — Член 39, параграф 2, буква в) от Регламент (ЕО) № 1260/1999 — Принцип на партньорство — Пропорционалност — Член 39, параграф 3, буква б) от Регламент (ЕО) № 1260/1999 — Членове 4, 8, 9 и 10 от Регламент (ЕО) № 438/2001 — Задължение за мотивиране — Липса на компетентност).	17
2014/C 151/22	Дело T-47/12: Решение на Общия съд от 27 март 2014 г. — Intesa Sanpaolo/CXВП — equinet Bank (EQUITER) (Марка на Общността — Производство по възражение — Заявка за фигуративна марка на Общността „EQUITER“ — По-ранна словна марка на Общността „EQUINET“ — Относително основание за отказ — Реално използване на по-ранната марка — Член 42, параграф 2 от Регламент (ЕО) № 207/2009 — Задължение за мотивиране)	17
2014/C 151/23	Дело T-133/12: Решение на Общия съд от 2 април 2014 г. — Ben Ali/Съвет (Обща външна политика и политика на сигурност — Ограничителни мерки, насочени срещу определени лица и образувания с оглед на положението в Тунис — Замразяване на средства — Правно основание — Право на собственост — Член 17, параграф 1 от Хартата на основните права — Изменение във времето на действието на отмяна — Извъндоговорна отговорност — Липса на претърпени имуществени вреди)	18
2014/C 151/24	Дело T-554/12: Решение на Общия съд от 27 март 2014 г. — Oracle America/CXВП — Aava Mobile (AAVA MOBILE) (Марка на Общността — Производство по възражение — Заявка за словна марка на Общността „AAVA MOBILE“ — По-ранна словна марка на Общността „JAVA“ — Относително основание за отказ — Липса на вероятност от объркване — Член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО) № 207/2009 — Липса на възможност за свързване — Връзка между знаците — Репутация — Липса на сходство на знаците — Член 8, параграф 5 от Регламент № 207/2009)	19
2014/C 151/25	Дело T-347/13: Определение на Общия съд от 25 март 2014 г. — Hawe Hydraulik/CXВП — HaWi Energietechnik (HAWI) (Марка на Общността — Възражение — Оттегляне на заявката за регистрация — Липса на основание за произнасяне)	19
2014/C 151/26	Дело T-690/13: Иск, предявен на 31 декември 2013 г. — Invivo/OLAF.	20
2014/C 151/27	Дело T-91/14: Жалба, подадена на 10 февруари 2014 г. — Schniga/CPVO — Brookfield New Zealand („Gala Schnitzer“)	20

2014/C 151/28	Дело T-92/14: Жалба, подадена на 10 февруари 2014 г. — Schniga/CPVO — Elaris („Gala Schnitzer“)	21
2014/C 151/29	Дело T-104/14 P: Жалба, подадена на 17 февруари 2014 г. от Европейска комисия срещу решението, постановено на 11 декември 2013 г. от Съда на публичната служба по дело F-130/11, Verile и Gjergji/Комисия	22
2014/C 151/30	Дело T-117/14: Жалба, подадена на 17 февруари 2014 г. — Cargill/Съвет	23
2014/C 151/31	Дело T-118/14: Жалба, подадена на 17 февруари 2014 г. — LDC Argentina/Съвет	23
2014/C 151/32	Дело T-119/14: Жалба, подадена на 18 февруари 2014 г. — Carbio/Съвет	24
2014/C 151/33	Дело T-128/14: Жалба, подадена на 21 февруари 2014 г. — Daimler/Комисия	25
2014/C 151/34	Дело T-139/14: Жалба, подадена на 19 февруари 2014 г. — PT Wilmar Bioenergi Indonesia и PT Wilmar Nabati Indonesia/Съвет	26
2014/C 151/35	Дело T-169/14: Жалба, подадена на 17 март 2014 г. — Ferring/CXВП — Kora Corporation („Koragel“)	28
2014/C 151/36	Дело T-171/14: Жалба, подадена на 20 март 2014 г. — Léon Van Parys/Комисия	28
2014/C 151/37	Дело T-181/14: Жалба, подадена на 20 март 2014 г. — Nürburgring/CXВП — Biedermann (Nordschleife)	29
2014/C 151/38	Дело T-187/14: Жалба, подадена на 20 март 2014 г. — Sonova Holding/CXВП („Flex“)	30
2014/C 151/39	Дело T-188/14: Жалба, подадена на 20 март 2014 г. — Grundig Multimedia/CXВП („GentleCare“). . .	30
2014/C 151/40	Дело T-191/14: Жалба, подадена на 21 март 2014 г. — Lubrizol France/Съвет	31
2014/C 151/41	Дело T-193/14: Жалба, подадена на 21 март 2014 г. — Cristiano di Thiene/CXВП — Nautica Apparel („AERONAUTICA“).	32
2014/C 151/42	Дело T-194/14: Жалба, подадена на 20 март 2014 г. — Bristol Global/CXВП — Bridgestone („AEROSTONE“).	33
2014/C 151/43	Дело T-196/14: Жалба, подадена на 24 март 2014 г. — Swedish Match North Europe/CXВП — Skruf Snus („пакети за емфие“)	33
2014/C 151/44	Дело T-209/14: Жалба, подадена на 31 март 2014 г. — Vorr/CXВП (изобразяване на зелена осмоъгълна рамка)	34
2014/C 151/45	Дело T-542/13: Определение на Общия съд от 25 март 2014 г. — Нидерландия/Комисия	35

IV

(Информация)

ИНФОРМАЦИЯ ОТ ИНСТИТУЦИИТЕ, ОРГАНИТЕ, СЛУЖБИТЕ И АГЕНЦИИТЕ НА
ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ

СЪД НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ

(2014/C 151/01)

Последна публикация на Съда на Европейския съюз в Официален вестник на Европейския съюз
ОВ С 142, 12.5.2014 г.

Предишни публикации

ОВ С 135, 5.5.2014 г.

ОВ С 129, 28.4.2014 г.

ОВ С 112, 14.4.2014 г.

ОВ С 102, 7.4.2014 г.

ОВ С 93, 29.3.2014 г.

ОВ С 85, 22.3.2014 г.

Може да намерите тези текстове на адрес:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Становища)

СЪДЕБНИ ПРОЦЕДУРИ

СЪД

Решение на Съда (четвърти състав) от 27 март 2014 г. (преюдициално запитване от Oberster Gerichtshof — Австрия) — UPC Telekabel Wien GmbH/Constantin Film Verleih GmbH, Wega Filmproduktionsgesellschaft GmbH

(Дело C-314/12) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Сближаване на законодателствата — Авторско право и сродни права — Информационно общество — Директива 2001/29/ЕО — Уебсайт за предоставяне на публично разположение на кинематографични произведения без съгласието на притежателите на право, сродно на авторското право — Член 8, параграф 3 — Понятие за посредници, чиито услуги се използват от трети лица за нарушаване на авторско право или на сродно на него право — Доставчик на достъп до интернет — Съдебна забрана до доставчик на достъп до интернет, с която му се забранява да предоставя достъп на своите клиенти до даден уебсайт — Претегляне на основните права)

(2014/C 151/02)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Oberster Gerichtshof

Страни в главното производство

Жалбоподател: UPC Telekabel Wien GmbH

Ответници: Constantin Film Verleih GmbH, Wega Filmproduktionsgesellschaft GmbH

Предмет

Преюдициално запитване — Oberster Gerichtshof — Тълкуване на член 3, параграф 2 и на член 5, параграфи 1 и 2, буква б), както и на член 8, параграф 3 от Директива 2001/29/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 22 май 2001 година относно хармонизирането на някои аспекти на авторското право и сродните му права в информационното общество (ОВ L 167, стр. 10; Специално издание на български език, 2007 г., глава 17, том 1, стр. 230) — Уебсайт, позволяващ неправомерно изтегляне на филми — Право на притежателя на авторските права на един от тези филми да поиска от доставчика на достъп до интернет да блокира достъпа на клиентите си до този уебсайт — Възможност за въвеждане и пропорционалност на мерките за блокиране

Диспозитив

- 1) Член 8, параграф 3 от Директива 2001/29/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 22 май 2001 година относно хармонизирането на някои аспекти на авторското право и сродните му права в информационното общество трябва да се тълкува в смисъл, че лице, което предоставя закриляни обекти на публично разположение в уебсайт без съгласието на носителя на авторските права, по смисъла на член 3, параграф 2 от тази директива, използва услугите на интернет доставчика на лицата, които получават достъп до тези обекти, който от своя страна трябва да се счита за посредник по смисъла на член 8, параграф 3 от Директива 2001/29.

- 2) Основните права, признати от правото на Съюза, трябва да се тълкуват в смисъл, че допускат да се забранява чрез прието от съда разпореждане на доставчик на достъп до интернет да предоставя на своите клиенти достъп до уебсайт, който поставя онлайн закриляни обекти без съгласието на носителите на права, когато в това разпореждане не се уточнява какви мерки трябва да предприеме доставчикът на достъп, и когато последният може да избегне налагането на изпълнителна глоба при нарушение на това разпореждане, като докаже, че е предприел всички разумни мерки, при условие обаче, че от една страна, предприетите мерки не лишават неоснователно потребителите на интернет от възможността правотерно да имат достъп до предоставената информация и от друга страна, тези мерки имат за резултат да предотвратят или поне да направят трудно осъществими неразрешените посещения на закриляни обекти и в значителна степен да разубеждават потребителите на интернет, които ползват услугите на адресата на това разпореждане, да посещават тези обекти, предоставени на тяхно разположение в нарушение на правото върху интелектуална собственост, което следва да се провери от националните органи и юрисдикции.

⁽¹⁾ ОВ С 303, 6.10.2012 г.

Решение на Съда (първи състав) от 27 март 2014 г. — Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели)/National Lottery Commission

(Дело C-530/12 P) ⁽¹⁾

(Обжалване — Марка на Общността — Регламент (ЕО) № 40/94 — Член 52, параграф 2, буква в) — Искане за обявяване на недействителност, основано на по-ранно авторско право, придобито съгласно националното право — Прилагане на националното право от СХВП — Роля на съдилищата на Съюза)

(2014/C 151/03)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) (представители: P. Bullock и F. Mattina)

Друга страна в производството: National Lottery Commission (представители: R. Cardas, Advocate, V. Brandreth, Barrister)

Предмет

Жалба срещу Решение на Общия съд (седми състав) от 13 септември 2012 г. по дело National Lottery Commission/СХВП (Т-404/10), с което този съд отменя Решение R 1028/2009-1 на първи апелативен състав на Службата за хармонизация във вътрешния пазар (СХВП) от 9 юни 2010 г., с което се отхвърля жалбата, подадена срещу решението на отдела по споровете, с което се уважава направеното от Mediatek Italia и Giuseppe De Gregorio искане за обявяване на недействителност — Фигуративна марка на Общността, представляваща изображение на ръка с два кръстосани пръста и усмихнато лице — Член 53, параграф 2, буква в) от Регламент (ЕО) № 207/2009 — Наличие на по-ранно авторско право, закриляно съгласно националното право — Тежест на доказване — Прилагане на националното право от СХВП

Диспозитив

- 1) Отменя Решение на Общия съд на Европейския съюз от 13 септември 2012 г. по дело National Lottery Commission/СХВП — Mediatek Italia и De Gregorio (изображение на ръка) (Т-404/10).
- 2) Връща делото на Общия съд на Европейския съюз, който да се произнесе по същество.
- 3) Не се произнася по съдебните разноски.

⁽¹⁾ ОВ С 26, 26.1.2013 г.

Решение на Съда (четвърти състав) от 27 март 2014 г. (преюдициално запитване от Tribunal d'instance d'Orléans — Франция) — LCL Le Crédit Lyonnais, SA/Fesih Kalhan

(Дело C-565/12) ⁽¹⁾

(Защита на потребителите — Договори за потребителски кредити — Директива 2008/48/ЕО — Членове 8 и 23 — Задължение на кредитора да извърши преддоговорна проверка на кредитоспособността на кредитополучателя — Национална разпоредба, която изисква да се направи справка в бази данни — Изгубване на договорната лихва при нарушаване на подобно задължение — Ефективен, пропорционален и възпиращ характер на санкцията)

(2014/C 151/04)

Език на производството: френски

Запитваща юрисдикция

Tribunal d'instance d'Orléans

Страни в главното производство

Ищец: LCL Le Crédit Lyonnais, SA

Ответник: Fesih Kalhan

Предмет

Преюдициално запитване — Tribunal d'instance d'Orléans — Тълкуване на член 23 от Директива 2008/48/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 23 април 2008 година относно договорите за потребителски кредити и за отмяна на Директива 87/102/ЕИО на Съвета (ОВ L 133, стр. 66) с оглед на Директива 93/13/ЕИО на Съвета от 5 април 1993 година относно неравноправните клаузи в потребителските договори (ОВ L 95, стр. 29; Специално издание на български език, 2007 г., глава 15, том 2, стр. 273) — Задължение на кредитната институция да провери кредитоспособността на кредитополучателя — Изискване за валидни, пропорционални и възпиращи санкции в случай на неизпълнение на това задължение от кредитора — Изгубване на правото на договорни лихви — Допустимост на запазването в сила в полза на кредитора на законоустановените лихви, изискуеми по силата на закона в размер на увеличен законоустановен лихвен процент

Диспозитив

Член 23 от Директива 2008/48/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 23 април 2008 година относно договорите за потребителски кредити и за отмяна на Директива 87/102/ЕИО на Съвета трябва да се тълкува в смисъл, че не допуска прилагането на национална санкционна система, по силата на която в хипотезата на нарушаване от кредитора на преддоговорното му задължение да оцени кредитоспособността на кредитополучателя, като направи справка в съответната база данни, кредиторът изгубва правото си на договорна лихва, но се възползва по силата на закона от лихва в размер на законоустановения лихвен процент, която е изискуема от постановяването на съдебно решение, с което кредитополучателят се осъжда да изплати все още дължилите суми, които освен това се увеличават с пет пункта, ако след изтичане на срок от два месеца от постановяването не се е издължил, когато запитващата юрисдикция констатира, че в случай като разглеждания в главното производство, включващ незабавната изискуемост на главницата по кредита, дължила все още поради неизпълнение на кредитополучателя, сумите, които кредиторът действително може да получи в резултат на прилагането на санкцията за изгубване на правото на лихва, не са значително по-малки от тези, които би получил, ако беше спазил задължението си да направи проверка на кредитоспособността на кредитополучателя.

⁽¹⁾ ОВ С 38, 9.2.2013 г.

Решение на Съда (пети състав) от 27 март 2014 г. — Ballast Nedam NV/Европейска комисия

(Дело C-612/12 P) ⁽¹⁾

(Обжалване — Конкуренция — Картели — Нидерландски пазар на битум за пътни настилки — Определяне на брутната цена на битума за пътни настилки — Определяне на отстъпка за пътностроителните предприятия — Регламент (ЕО) № 1/2003 — Член 27 — Право на защита — Налягане на глобата)

(2014/C 151/05)

Език на производството: нидерландски

Страни

Жалбоподател: Ballast Nedam NV (представители: А. Bosman и Е. Oude Elferink, advocaten)

Друга страна в производството: Европейска комисия (представители: F. Ronkes Agerbeek и P. Van Nuffel, подпомагани от F. Tuutschaever, avocat)

Предмет

Жалба срещу Решение на Общия съд (шести състав) от 27 септември 2012 г. по дело Ballast Nedam/Комисия (T-361/06), с което Общият съд отхвърля жалбата, с която се иска отмяна на Решение С (2006) 4090 окончателен на Комисията от 13 септември 2006 г. относно процедурата по член 81 [ЕО] (дело COMP/F/38.456 — Битум (Нидерландия) в частта, в която се отнася до жалбоподателя, а при условията на евентуалност — частична отмяна на това решение, доколкото с него се определя продължителността на нарушението на жалбоподателя, от една страна, и от друга — намаляване на размера на наложената му глоба.

Диспозитив

- 1) Отменя решение Ballast Nedam/Комисия (T-361/06) в частта, в която се приема, че не е налице посоченото от Ballast Nedam NV нарушение на член 27, параграф 1 от Регламент (ЕО) № 1/2003 на Съвета от 16 декември 2002 година относно изпълнението на правилата за конкуренция, предвидени в членове [81 ЕО] и [82 ЕО], и на правото на защита в административното производство, приключило с издаването на Решение С (2006) 4090 окончателен на Комисията от 13 септември 2006 г. относно процедурата по член [81 ЕО] (дело COMP/F/38.456 — Битум (Нидерландия).
- 2) Отменя член 1, буква а) от Решение С (2006) 4090 окончателен в частта, в която се отнася до нарушението на член 81 ЕО, извършено от Ballast Nedam NV в периода от 21 юни 1996 г. до 30 септември 2000 г.
- 3) Отменя член 2, буква а) от Решение С (2006) 4090 окончателен в частта, в която размерът на дъжливата от Ballast Nedam NV глоба е определен на 4,65 милиона евро.
- 4) Определя на 3,45 милиона евро размера на солидарно платимата от Ballast Nedam NV глоба по член 2, буква а) от Решение С (2006) 4090 окончателен.
- 5) Европейската комисия понася изцяло съдебните разноски в настоящото производство по обжалване.
- 6) Всяка страна понася направените от нея съдебни разноски в първоинстанционното производство.

⁽¹⁾ ОВ С 71, 9.3.2013 г.

Решение на Съда (трети състав) от 27 март 2014 г. (преюдициално запитване от Consiglio di Stato — Италия) — Alpina River Cruises GmbH, Nicko Tours GmbH/Ministero delle infrastrutture e dei trasporti — Capitaneria di Porto di Chioggia

(Дело C-17/13) ⁽¹⁾

(Морски транспорт — Регламент (ЕИО) № 3577/92 — Понятие „морски каботаж“ — Круизни услуги — Круиз през Венецианската лагуна, териториалното море на Италия и река По — Залинаване и пристигане в едно и също пристанище)

(2014/C 151/06)

Език на производството: италиански

Запитваща юрисдикция

Consiglio di Stato

Страни в главното производство

Жалбоподатели: Alpina River Cruises GmbH, Nicko Tours GmbH

Ответник: Ministero delle infrastrutture e dei trasporti — Capitaneria di Porto di Chioggia

Предмет

Преюдициално запитване — Consiglio di Stato — Тълкуване на член 2 от Регламент (ЕИО) № 3577/92 на Съвета от 7 декември 1992 година относно прилагането на принципа за свободно предоставяне на услуги в областта на морския превоз в рамките на държавите членки (морски каботаж) (ОВ L 364, стр. 7; Специално издание на български език, 2007 г., глава 6, том 2, стр. 83) — Приложно поле — Понятие за морски каботаж — Круизна услуга — Заминаване и пристигане на пътниците в едно и също пристанище след осъществяване на междинни акостирации в други пристанища

Диспозитив

Услугата по морски превоз, състояща се в круиз, който започва и завършва с едни и същи пътници, в едно и също пристанище на държавата членка, в която е извършен, попада в обхвата на понятието „морски каботаж“ по смисъла на Регламент (ЕИО) № 3577/92 на Съвета от 7 декември 1992 година относно прилагането на принципа за свободно предоставяне на услуги в областта на морския превоз в рамките на държавите членки (морски каботаж).

⁽¹⁾ ОВ С 86, 23.3.2013 г.

Решение на Съда (шести състав) от 27 март 2014 г. (преюдициално запитване от Cour administrative d'appel de Versailles — Франция) — Le Rayon d'Or SARL/Ministre de l'Économie et des Finances

(Дело C-151/13) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Данъчни въпроси — ДДС — Приложно поле — Определяне на данъчната основа — Понятие „субсидия, пряко свързана с цената“ — Изплащане на обща сума от националната здравноосигурителна каса на заведенията за настаняване на зависими възрастни хора)

(2014/C 151/07)

Език на производството: френски

Запитваща юрисдикция

Cour administrative d'appel de Versailles

Страни в главното производство

Жалбоподател: Le Rayon d'Or SARL

Отговорник: Ministre de l'Économie et des Finances

Предмет

Преюдициално запитване — Cour administrative d'appel de Versailles — Тълкуване на член 11, А, параграф 1, буква а) от Шеста директива 77/388/ЕИО на Съвета от 17 май 1977 година относно хармонизиране на законодателствата на държавите членки относно данъците върху оборота — обща система на данъка върху добавената стойност: единна данъчна основа (ОВ L 145, стр. 1), възпроизведен в член 73 от Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 година относно общата система на данъка върху добавената стойност (ОВ L 347, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 9, том 3, стр. 7; поправки в ОВ L 74, 2011 г., стр. 3 и ОВ L 249, 2012 г., стр. 15) — Приложно поле на ДДС — Субсидия, свързана пряко с цената на услугите за помощ — Включване на „общата сума за помощ“, изплащана от здравноосигурителните каси на заведенията за настаняване на зависими възрастни хора

Диспозитив

Член 11, А, параграф 1, буква а) от Шеста директива 77/388/ЕИО на Съвета от 17 май 1977 година относно хармонизиране на законодателствата на държавите членки относно данъците върху оборота — обща система на данъка върху добавената стойност: единна данъчна основа, както и член 73 от Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 година относно общата система на данъка върху добавената стойност трябва да се тълкуват в смисъл, че общо плащане като разглежданата по главното производство „обща сума за помощ“ представлява насрещна престация за помощта, оказвана възмездно от заведение за настаняване на зависими възрастни хора на настанените в него лица, и на това основание попада в приложното поле на данъка върху добавената стойност.

⁽¹⁾ ОВ С 171, 15.6.2013 г.

Решение на Съда (втори състав) от 27 март 2014 г. (преюдициално запитване от Juzgado de lo Social nº 2 de Terrassa — Испания) — Emiliano Torralbo Marcos/Korota SA, Fondo de Garantía Salarial

(Дело C-265/13) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Харта на основните права на Европейския съюз — Член 47 — Право на ефективни правни средства за защита — Съдебни такси при подаване на въззивна жалба в областта на трудовото и социалното право — Прилагане на правото на Съюза — Липса — Приложно поле на правото на Съюза — Липса на компетентност на Съда)

(2014/C 151/08)

Език на производството: испански

Запитваща юрисдикция

Juzgado de lo Social nº 2 de Terrassa

Страни в главното производство

Молител: Emiliano Torralbo Marcos

Ответници: Korota SA, Fondo de Garantía Salarial

Предмет

Преюдициално запитване — Juzgado de lo Social de Terrassa — Тълкуване на член 47 от Хартата на основните права на Европейския съюз (ОВ С 364, 2000 г., стр. 1) и на Директива 2008/94/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 22 октомври 2008 година относно закрилата на работниците и служителите в случай на неплатежоспособност на техния работодател (кодифицирана версия) (ОВ L 283, стр. 36) — Право на ефективна съдебна защита — Национална правна уредба, според която плащането на съдебни разноски е условие за предявяване на иск или подаване на жалба — Правомощия на сезирания национален съд — Прилагане в сферата на социалната политика — Неплатежоспособност на работодателите

Диспозитив

Съдът на Европейския съюз няма компетентност да отговори на отправените от Juzgado de lo Social nº 2 de Terrassa (Испания) преюдициални въпроси.

⁽¹⁾ ОВ С 207, 20.7.2013 г.

Решение на Съда (седми състав) от 27 март 2014 г. (преюдициално запитване от Tribunal Superior de Justicia de la Comunidad Valenciana — Испания) — Ayuntamiento de Benferri/Consejería de Infraestructuras y Transporte, Iberdrola Distribución Eléctrica SAU

(Дело C-300/13) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Директива 85/337/ЕИО — Оценка на въздействието на някои проекти върху околната среда — Строителство на надземни електропроводи за транспортиране на електроенергия — Разширяване на електрическа подстанция — Липса на изискване да се оцени въздействието на проекта върху околната среда)

(2014/C 151/09)

Език на производството: испански

Запитваща юрисдикция

Tribunal Superior de Justicia de la Comunidad Valenciana

Страни в главното производство

Жалбоподател: Ayuntamiento de Benferri

Ответници: Consejería de Infraestructuras y Transporte, Iberdrola Distribución Eléctrica SAU

Предмет

Преюдициално запитване — Tribunal Superior de Justicia de la Comunidad Valenciana — Тълкуване на точка 20 от приложение I и точка 3, буква б) от приложение II към Директива 85/337/ЕИО на Съвета от 27 юни 1985 година относно оценката на въздействието на някои публични и частни проекти върху околната среда (ОВ L 175, стр. 40; Специално издание на български език, 2007 г., глава 15, том 1, стр. 174), изменена с Директива 97/11/ЕО (ОВ L 73, стр. 5; Специално издание на български език, 2007 г., глава 15, том 3, стр. 254) — Строителство на надземни електропроводи за транспортиране на електроенергия с напрежение 220 kV и по-високо и с дължина над 15 км — Понятие — Проект за разширяване на електрическа подстанция независимо от съществуващия надземен електропровод — Национална правна уредба, съгласно която въздействието на този проект върху околната среда не подлежи на оценка

Диспозитив

Разпоредбите на точка 20 от приложение I и на точка 3, буква б) от приложение II към Директива 85/337/ЕИО на Съвета от 27 юни 1985 година относно оценката на въздействието на някои публични и частни проекти върху околната среда, изменена с Директива 97/11/ЕО на Съвета от 3 март 1997 г., трябва да се тълкуват в смисъл, че проект като разглеждания в главното производство, който предвижда единствено разширяване на подстанция за преобразуване на електрическо напрежение, не е конкретно посочен сред проектите, до които се отнасят тези разпоредби, освен ако съответното разширение не се извършва като част от строителството на надземни електропроводи за транспортиране на електроенергия — обстоятелство, което запитващата юрисдикция следва да провери.

⁽¹⁾ ОВ С 226, 3.8.2013 г.

Решение на Съда (втори състав) от 27 март 2014 г. (преюдициално запитване от Landesgericht Bozen — Италия) — Ulrike Elfriede Grauel Rüffer/Katerina Pokorná

(Дело C-322/13) ⁽¹⁾

(Гражданство на Съюза — Принцип на недопускане на дискриминация — Езиков режим, приложил в гражданските производства)

(2014/C 151/10)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Landesgericht Bozen

Страни в главното производство

Ищец: Ulrike Elfriede Grauel Rüffer

Ответник: Katerina Pokorná

Предмет

Преюдициално запитване — Tribunale di Bolzano/Landesgericht Bozen — Тълкуване на членове 18 и 21 ДФЕС — Липса на дискриминация и гражданство на Съюза — Езиков режим, приложим в гражданските производства — Изключение в полза на гражданите на държавата членка — Разширение на това изключение спрямо гражданите на Европейския съюз, които се намират в същите условия като гражданите на държавата членка

Диспозитив

Членове 18 ДФЕС и 21 ДФЕС трябва да се тълкуват в смисъл, че не допускат национална правна уредба като разглежданата в главното производство, която предоставя правото в граждански производства пред юрисдикциите на държава членка, чието седалище е в определена териториална единица на тази държава, да се ползва език, различен от официалния език на държавата, само на нейни граждани, които живеят в тази териториална единица.

⁽¹⁾ ОВ С 226, 3.8.2013 г.

Жалба, подадена на 7 февруари 2014 г. от Sven A. von Storch и др. срещу определението, постановено от Общия съд (първи състав) на 10 декември 2013 г. по дело T-492/12, Sven A. von Storch и др./Европейска централна банка

(Дело C-64/14 P)

(2014/C 151/11)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: Sven A. von Storch и др. (представители: M. C. Kerber, Rechtsanwalt, B. von Storch, Rechtsanwältin)

Друга страна в производството: Европейска централна банка

Искания на жалбоподателите

- да се отмени определението на първи състав на Общия съд от 10 декември 2013 г. по дело T-492/12,
- да бъдат уважени исканията на жалбоподателите, изложени в жалбата им от 11 ноември 2012 г.,
- Европейската централна банка да бъде осъдена да заплати съдебните разноски на основание член 122, параграф 1 от Процедурния правилник на Съда.

Основания и основни доводи

Жалбоподателите поддържат, че определението на първи състав на Общия съд на Европейския съюз от 10 декември 2013 г. по дело T-492/12 е неправилно по следните съображения:

1. Решенията на ЕЦБ от 6 септември 2012 г. относно редица технически характеристики на окончателните парични трансакции на Евросистемата на вторичните пазари на държавни облигации и за допълнителни мерки за запазване на наличността от допустими обезпечения при контрагентите, за да се запази достъпът им до операциите на Евросистемата по предоставяне на ликвидност, както и
 - при условията на евентуалност — Насоки 2012/641/ЕС на Европейската централна банка от 10 октомври 2012 година за изменение на Насоки ЕЦБ/2012/18 относно допълнителни временни мерки по отношение на операции по рефинансиране на Евросистемата и допустимост на обезпечения (ЕЦБ/2012/23) ⁽¹⁾, са подлежащи на обжалване актове, тъй като целят да породят правно действие. Съгласно постоянната съдебна практика в светлината на член 19 ДЕС въпросът дали даден акт има задължителна правна сила се преценява в зависимост от целта на съответния акт.
2. Жалбоподателите са пряко и лично засегнати от обжалваните решения, въпреки че същите не са адресирани пряко до тях.
3. Определението от 10 декември 2013 г. е неправилно, доколкото Общият съд приема доводите на ЕЦБ, че решенията не пораждаат последици за правното положение на гражданите. Същевременно Общият съд не е съобразил, че в действителност решенията имат значителни последици за пазарите на ценни книжа, и особено за емисиите на държавни облигации, и че точно с тази цел са приети от ЕЦБ.
4. Определението от 10 декември 2013 г. е неправилно, доколкото според Общия съд активната процесуална легитимация на жалбоподателите зависи от наличието на реално действие от страна на ЕЦБ, съответно от наличието на последващи конкретни трансакции, което в конкретния случай жалбоподателите вероятно не биха могли да узнаят, като Общият съд стига до такъв извод, въпреки че фактически е невъзможно да се развалят евентуалните сделки за покупки на ценни книжа.
5. Определението от 10 декември 2013 г. е неправилно, доколкото Общият съд е нарушил правото на жалбоподателите на ефективна съдебна защита, гарантирано с член 47 от Хартата на основните права на Европейския съюз и с член 6 от Конвенцията за защита на правата на човека и основните свободи, подписана в Рим на 4 ноември 1950 г. В частност споменатата от Общия съд възможност за инцидентен контрол върху актовете на институциите на Съюза по член 277 ДФЕС в никакъв случай не е равностойна на жалбата по член 263, четвърта алинея ДФЕС.

⁽¹⁾ ОВ L 284, стр. 14.

Преюдициално запитване от Curtea de Apel Braşov (Румъния), постъпило на 12 февруари 2014 г. — Mihai Manea/Instiuția Prefecturii — județul Braşov — Serviciul public comunitar regim permise de conducere și înmatriculare a vehiculelor

(Дело C-76/14)

(2014/C 151/12)

Език на производството: румънски

Запитваща юрисдикция

Curtea de Apel Braşov

Страни в главното производство

Жалбоподател: Mihai Manea

Ответник: Instiuția Prefecturii — județul Braşov — Serviciul public comunitar regim permise de conducere și înmatriculare a vehiculelor

Преюдициални въпроси

- 1) Необходимо ли е да се възприеме, с оглед на разпоредбите на Закон № 9/2012 и на предмета на предвидената в него такса, тълкуване на чл[ен] 110 от ДФЕС в смисъл, че той не допуска държава членка на ЕС да въвежда такса за замърсяващи емисии, приложима за всички чуждестранни леки автомобили при регистрацията им в съответната държава — такса, която се прилага и при прехвърляне на правото на собственост върху местните леки автомобили, като се изключват случаите, в които същата или сходна такса е била вече платена?
- 2) Необходимо ли е да се възприеме, с оглед на разпоредбите на Закон № 9/2012 и на предмета на предвидената в него такса, тълкуване на чл[ен] 110 от ДФЕС в смисъл, че той не допуска държава членка на ЕС да въвежда такса за замърсяващи емисии, приложима за всички чуждестранни леки автомобили при регистрацията им в съответната държава — такса, която за местните леки автомобили се заплаща само при прехвърляне на правото на собственост върху такъв лек автомобил, като в резултат на това чуждестранен лек автомобил не може да бъде ползван без да бъде заплатена таксата, докато местният лек автомобил може да бъде ползван неограничено във времето без да се заплаща таксата до момента на прехвърлянето на правото на собственост върху съответния лек автомобил, ако изобщо бъде извършено прехвърляне на собственост?

Преюдициално запитване от Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) (Обединено кралство), постъпило на 14 февруари 2014 г. — Union of Shop, Distributive and Allied Workers (USDAW), B. Wilson/WW Realisation 1 Ltd (в ликвидация), Ethel Austin Ltd, Secretary of State for Business, Innovation and Skills

(Дело C-80/14)

(2014/C 151/13)

Език на производството: английски

Запитваща юрисдикция

Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division)

Страни в главното производство

Ищци: Union of Shop, Distributive and Allied Workers (USDAW), B. Wilson

Ответници: WW Realisation 1 Ltd (в ликвидация), Ethel Austin Ltd, Secretary of State for Business, Innovation and Skills

Преюдициални въпроси

- 1) (а) Дали под израза „най-малко 20 души“ в член 1, параграф 1, буква а), подточка ii) от Директива 98/59/ЕО на Съвета от 20 юли 1998 година за сближаване на законодателствата на държавите членки в областта на колективните уволнения⁽¹⁾ (наричана по-нататък „директивата“) се има предвид броят на уволненията във всички организации на работодателя в рамките на период от 90 дни или броят на уволненията във всяка отделна организация?

- (б) Ако в член 1, параграф 1, буква а), подточка ii) се има предвид броят на уволненията във всяка отделна организация, какво тълкуване следва да се даде на понятието „организация“? По-конкретно трябва ли понятието „организация“ да се разбира по-скоро като обхващащо цялата съответна търговска дейност, разглеждана като стопанска и търговска единица или като онази част от дейността, в която са предвидени уволнения, а не като обект, към който са разпределени работниците за изпълнение на техните задачи, тоест всеки отделен магазин?
- 2) В случай че работник поиска обезщетение за уволнение от работодател по частното право, може ли държавата членка да се позове на или да изтъкне обстоятелството, че от посочената директива не възникват преки ефективни права, противопоставими на работодателя, когато:
- (i) работодателят по частното право би бил длъжен поради неправилно транспониране на директивата от държавата членка да заплати обезщетение за уволнение на работник поради неизпълнение на задължението за консултиране по същата тази директива; и
- (ii) поради изпадането на този работодател в неплатежоспособност, в случай че той е осъден да заплати посоченото обезщетение, но той не направи това и е отправена молба до държавата членка, последната ще бъде длъжна да заплати това обезщетение за уволнение на работника в приложение на вътрешното законодателство за транспониране на Директива 2008/94/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 22 октомври 2008 година относно закрилата на работниците и служителите в случай на неплатежоспособност на техния работодател⁽²⁾ до границите на задължението за плащане на гарантиращия орган на държавата членка, определени в член 4 от тази директива?

⁽¹⁾ ОВ L 255, стр. 16; Специално издание на български език, 2007 г., глава 5, том 5, стр. 95.

⁽²⁾ ОВ L 283, стр. 36.

Преюдициално запитване от College van Beroep voor het Bedrijfsleven (Нидерландия), постъпило на 18 февруари 2014 г. — KPN BV/Autoriteit Consument en Markt (АСМ), други участници в производството: UPC Nederland BV и др.

(Дело C-85/14)

(2014/C 151/14)

Език на производството: нидерландски

Запитваща юрисдикция

College van Beroep voor het Bedrijfsleven

Страни в главното производство

Жалбоподател: KPN BV

Ответник: Autoriteit Consument en Markt (Комисия за защита на потребителите (АСМ))

Други участници в производството: UPC Nederland BV, UPC Nederland Business BV, Tele2 Nederland BV, BT Nederland BV

Преюдициални въпроси

- 1) Допуска ли член 28 от Директивата за универсалната услуга⁽¹⁾ регулирането на тарифи, без анализ на пазара да е показал, че дадено предприятие разполага със значителна пазарна мощ по отношение на регулираната услуга, при положение че трансграничното набиране на негеографски телефонни номера е технически напълно възможно и единствената пречка за достъпа до тези номера се състои в прилагането на тарифи, при които обаждането по негеографски номер е по-скъпо от обаждането по географски номер?
- 2) При утвърдителен отговор на първия въпрос пред College възникват следните два въпроса:
- а) Важи ли правомощието за регулиране на тарифите и когато по-високите тарифи се отразяват само в ограничена степен на обема на обажданията по негеографски номера?

- б) В каква степен националният съд има право на преценка дали дадена мярка относно тарифите, която е необходима съгласно член 28 от Директивата за универсалната услуга, не е непропорционално тежка за оператора на транзитен трафик предвид преследваните с нея цели?
- 3) Остава ли член 28, параграф 1 от Директивата за универсалната услуга открита възможността посочените в тази разпоредба мерки да се предприемат от друг орган, който е различен от упражняващия правомощието по член 13, параграф 1 от Директивата за достъпа ⁽²⁾ национален регулаторен орган, предвид факта че посоченият орган има единствено правомощието да издава наредби относно изпълнението им?

⁽¹⁾ Директива 2002/22/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 7 март 2002 година относно универсалната услуга и правата на потребителите във връзка с електронните съобщителни мрежи и услуги (ОВ L 108, стр. 51; Специално издание на български език, 2007 г., глава 13, том 135, стр. 213).

⁽²⁾ Директива 2002/19/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 7 март 2002 година относно достъпа до електронни съобщителни мрежи и тяхната инфраструктура и взаимосвързаността с тях (ОВ L 108, стр. 7; Специално издание на български език, 2007 г., глава 13, том 35, стр. 169)

Преюдициално запитване от Juzgado de Primera Instancia de Miranda de Ebro (Испания), постъпило на 24 февруари 2014 г. — Banco Grupo Cajatres S.A./María Mercedes Manjón Pinilla и наследници на г-н М.А. Viana Gordejuela

(Дело C-90/14)

(2014/C 151/15)

Език на производството: испански

Запитваща юрисдикция

Juzgado de Primera Instancia de Miranda de Ebro

Страни в главното производство

Взискател: Banco Grupo Cajatres S.A.

Длъжници: María Mercedes Manjón Pinilla и наследници на г-н Miguel Ángel Viana Gordejuela

Преюдициални въпроси

- 1) Допускат ли член [6, параграф 1 и член 7, параграф 1 от Директива 93/13/ЕИО ⁽¹⁾ на Съвета от 5 април 1993 г. относно неравноправните клаузи в потребителските договори] разпоредба като Преходна разпоредба 2 от Закон 1/2013 от 14 май, според която лихвата за забава се намалява във всички случаи, независимо дали клаузата за лихва за забава е изначално нишожна като неравноправна?
- 2) Допускат ли член [3, параграф 1, член 4, параграф 1, член 6, параграф 1, и член 7, параграф 1 от Директива 93/13] национална разпоредба като член 114 от Закона за ипотеките, който позволява на националния съд при преценката на неравноправността на клауза за лихва за забава да провери единствено дали уговореният лихвен процент е повече от три пъти по-висок от законната лихва, но не и да вземе предвид други обстоятелства?
- 3) Допускат ли член [3, параграф 1, член 4, параграф 1, член 6, параграф 1 и член 7, параграф 1 от Директива 93/13] национална разпоредба като член 693 от ЗГС, който позволява да се иска предсрочно връщане на целия кредит при неплащане на три месечни вноски, без да се вземат предвид други фактори като срокът и размерът на кредита или наличието на каквато и да е друга релевантна причина, и според който освен това избягването на последиците от посочената предсрочна изискуемост зависи от волята на кредитора, освен при ипотека върху основното жилище на длъжника по ипотечния кредит?

⁽¹⁾ Директива 93/13/ЕИО на Съвета от 5 април 1993 година относно неравноправните клаузи в потребителските договори (ОВ L 95, стр. 29; Специално издание на български език, 2007 г., глава 15, том 2, стр. 273)

Преюдициално запитване от Sección Tercera de la Audiencia Provincial de Navarra (Испания),
постъпило на 26 февруари 2014 г. — Miguel Angel Zurbano Belaza, Antonia Artieda Soria/Banco
Bilbao Vizcaya Argentaria, S.A.

(Дело C-93/14)

(2014/C 151/16)

Език на производството: испански

Запитваща юрисдикция

Audiencia Provincial de Navarra

Страни в главното производство

Въззивници: Miguel Angel Zurbano Belaza и Antonia Artieda Soria

Въззиваел: Banco Bilbao Vizcaya Argentaria, S.A.

Преюдициални въпроси

- 1) Ако банкова институция предяви облигационен иск през 2009 г. за сума, която счита, че ѝ дължат нейни клиенти след публичната продажба на техни ипотекирани имоти, приложима ли е Директива 93/13/ЕИО⁽¹⁾ при разглеждане на клаузите на сключен през 1986 г. договор за ипотечен кредит, предвид обстоятелството, че третата публична продажба (проведена на 19 юли 1993 г.), съдебното решение от 3 юли 2000 г., с което се утвърждава изчисляването на лихвите, и съдебното решение от 18 юли 2000 г., с което се възлагат окончателно недвижимите имоти, предмет на публичната продажба, следват по дата публикуването на посочената директива?
- 2) Ако банкова институция предяви облигационен иск през 2009 г. за сума, която счита, че ѝ дължат нейни клиенти след публичната продажба на техни ипотекирани имоти, националната юрисдикция трябва ли да тълкува член 10 от Закон 26/1984 в светлината на Директива 93/13, предвид обстоятелството, че третата публична продажба (проведена на 19 юли 1993 г.), съдебното решение от 3 юли 2000 г., с което се утвърждава изчисляването на лихвите, и съдебното решение от 18 юли 2000 г., с което се възлагат окончателно недвижимите имоти, предмет на публичната продажба, следват по дата публикуването на посочената директива?
- 3) За целите на предвиденото в член 1, параграф 2 от Директива 93/13 изключване задължителният характер на член 131, правило 12 от Закона за ипотеките отнася ли се единствено до формата, под която следва да се проведе третата публична продажба в производството по предявен от ипотекарния кредитор вешен иск, без да възпрепятства националния съд да провери дали начинът на изчисляване на претендираната сума е в съответствие с общностното законодателство ако впоследствие ипотекарният кредитор предяви облигационен иск?
- 4) Противоречи ли на общностното законодателство в областта на защитата на потребителите (членове 3 и 5 от Директива 93/13) поведението на банкова институция, която след публичната продажба на ипотекираните имоти и тяхното възлагане на „нищожна“ цена, предяви срещу своите клиенти облигационен иск, като при определяне на размера на претендираната сума вземе предвид тази „нищожна“ цена, която е била предложена за имотите, предмет на публична продажба?
- 5) Ако банкова институция предяви облигационен иск през 2009 г. за сума, която счита, че ѝ дължат нейни клиенти след публичната продажба на техни ипотекирани имоти, възложени на тази банкова институция на „нищожна“ цена, противоречи ли на общия принцип на равно третиране неотчитането на законодателните реформи, осъществени със Закон 1/2000 и Закон 4/2011?

⁽¹⁾ Директива 93/13/ЕИО на Съвета от 5 април 1993 година относно неравноправните клаузи в потребителските договори (ОВ L 95, стр. 29; Специално издание на български език, 2007 г., глава 15, том 2, стр. 273).

Преюдициално запитване от Juzgado de lo Social n° 23 de Madrid (Испания), постъпило на 11 март 2014 г. — Grima Janet Nisttauz Poclava/Jose María Ariza Toledano (Taberna del Marqués)

(Дело C-117/14)

(2014/C 151/17)

Език на производството: испански

Запитваща юрисдикция

Juzgado de lo Social n° 23 de Madrid

Страни в главното производство

Ищец: Grima Janet Nisttauz Poclava

Ответник: Jose María Ariza Toledano (Taberna del Marqués)

Преюдициални въпроси

- 1) Противоречи ли на правото на Съюза и съвместима ли е с основното право, гарантирано с член 30 от Хартата [на основните права на Европейския съюз] ⁽¹⁾, национална правна уредба, която предвижда едногодишен срок за изпитване при безсрочен трудов договор за насърчаване на предприемачеството, по време на който се допуска прекратяването на договора без предизвестие?
- 2) Нарушава ли едногодишният срок за изпитване при безсрочния трудов договор за насърчаване на предприемачеството целите и разпоредбите на Директива 1999/70/ЕО ⁽²⁾ относно Рамково споразумение за срочната работа, сключено между Европейската конфедерация на профсъюзите (CES), Съюза на индустриалците в Европейската общност (UNICE) и Европейския център на предприятията с държавно участие (CEEP) — клаузи 1 и 3?

⁽¹⁾ ОВ 2000, С 364, стр. 1.

⁽²⁾ ОВ L 175, стр. 43.

Преюдициално запитване, отправено от Административен съд — Варна (България) на 14 март 2014 година — „Италес“ ООД/Директор на Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ Варна при Централно управление на Националната агенция за приходите

(Дело C-123/14)

(2014/C 151/18)

Език на производството: български

Запитваща юрисдикция

Административен съд — Варна

Страни в главното производство

Жалбоподател: „Италес“ ООД

Ответник: Директор на Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ Варна при Централно управление на Националната агенция за приходите

Преюдициални въпроси

1. Следва ли чл. 168 от Директива 2006/112/ЕО ⁽¹⁾ на съвета от 28 ноември 2006 година относно общата система на данъка върху добавената стойност да се тълкува в смисъл, че след като стока е продадена на трето лице, то за покупката ѝ възниква право на приспадане на данъчен кредит, независимо от липсата на доказателства предходния доставчик да притежава стока от същия вид?

2. Съответства ли на директивата и съдебната практика по тълкуването ѝ административна практика, като тази на Националната агенция по приходите, при която се постановява отказ на упражненото право на приспадане на данъчен кредит на данъчнозадължени по ЗДДС лица поради липсата на доказателства за произхода на стоката без посочване на наличието на съмнение в участие в данъчна измама и/или наличието на обективни данни, от които да се установява, данъчнозадълженото лице е знаело или е трябвало да знае, че сделката, с която обосновава правото на приспадане, е част от данъчна измама?

⁽¹⁾ ОВ L 347, стр. 1; Специално българско издание: глава 9, том 3, стр. 7

Преюдициално запитване от Oberlandesgericht Nürnberg (Германия), постъпило на 20 март 2014 г. — Наказателно производство срещу Zoran Spasic

(Дело C-129/14)

(2014/C 151/19)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Oberlandesgericht Nürnberg

Страна в главното производство

Zoran Spasic

Друга страна: Generalstaatsanwaltschaft Nürnberg

Преюдициални въпроси

- 1) Съвместим ли е член 54 от Конвенцията за прилагане на споразумението от Шенген ⁽¹⁾ с член 50 от Хартата на основните права на Европейския съюз, доколкото предвижда забрана на повторното наказателно преследване, но с условието, ако присъдата е осъдителна, санкцията да е изпълнена, да е в процес на изпълнение или да не може да се изпълни по силата на законите в договарящата страна, в която е произнесена?
- 2) Изпълнено ли е посоченото условие по член 54 от Конвенцията за прилагане на споразумението от Шенген дори когато е изпълнена само една част (в случая — глобата) от санкцията, наложена в съответната договаряща държава и включваща две отделни части (в случая — лишаване от свобода и глоба)?

⁽¹⁾ ОВ L 239, 2000 г., стр. 19; Специално издание на български език, 2007 г., глава 19, том 1, стр. 183.

ОБЩ СЪД

Решение на Общия съд от 27 март 2014 г. — Saint-Gobain Glass France и др./Комисия

(Дела T-56/09 и T-73/09) ⁽¹⁾

(Конкуренция — Картели — Европейския пазар на автомобилно стъкло — Решение, с което се установява нарушение на член 81 ЕО — Споразумения за разпределяне на пазари и обмен на чувствителна търговска информация — Регламент (ЕО) № 1/2003 — Възражение за незаконосъобразност — Глоби — Прилагане с обратна сила на Насоките относно метода за определяне на размера на глобите от 2006 г. — Стойност на продажбите — Повторност на нарушението — Допълнителна сума — Търсене на отговорност за неправотното поведение — Горна граница на глобата — Консолидиран оборот на групата)

(2014/С 151/20)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподатели: Saint-Gobain Glass France SA (Курбьовоа, Франция); Saint-Gobain Sekurit Deutschland GmbH & Co. KG (Аахен, Германия); Saint-Gobain Sekurit France SAS (Турот, Франция) (представители: първоначално B. van de Walle de Ghelcke, B. Meuring, E. Venot и M. Guillaumond, впоследствие B. Van de Walle de Ghelcke, B. Meuring и E. Venot, адвокати) (дело T-56/09) и Compagnie de Saint-Gobain SA (Курбьовоа) (представители: P. Hubert и E. Durand, avocats) (дело T-73/09)

Отвeтник: Европейска комисия (представители: първоначално A. Bouquet, F. Castillo de la Torre, M. Kellerbauer и N. von Lingen, впоследствие A. Bouquet, F. Castillo de la Torre, M. Kellerbauer и F. Ronkes Agerbeek)

Встъпила страна в подкрепа на отвeтника: Съвет на Европейския съюз (представители: E. Karlsson и F. Florindo Gijón)

Предмет

Искания за отмяна на Решение С (2008) 6815 окончателен на Комисията от 12 ноември 2008 г. относно процедура по прилагане на член 81 [ЕО] и на член 53 от Споразумението за ЕИП (СОМР/39.125 — Автомобилно стъкло), изменено с Решение С (2009) 863 окончателен на Комисията от 11 февруари 2009 г. и с Решение С (2013) 1118 окончателен от 28 февруари 2013 г., в частта относно жалбоподателите и при условията на евентуалност — искане за отмяна на член 2 от това решение в частта, в която на жалбоподателите се налага глоба, или при условията на евентуалност спрямо предходното — искания за намаляване на размера на тази глоба

Диспозитив

- 1) Съединява дела T-56/09 и T-73/09 за целите на постановяване на съдебното решение.
- 2) Определя на 715 милиона евро размера на солидарно наложената глоба на Saint-Gobain Glass France SA, Saint-Gobain Sekurit Deutschland GmbH & Co. KG, Saint-Gobain Sekurit France SAS и на Compagnie de Saint-Gobain SA в член 2, буква б) от Решение С (2008) 6815 окончателен на Комисията от 12 ноември 2008 г. относно процедура по прилагане на член 81 [ЕО] и на член 53 от Споразумението за ЕИП (СОМР/39.125 — Автомобилно стъкло), изменено с Решение С (2009) 863 окончателен на Комисията от 11 февруари 2009 г. и с Решение С (2013) 1118 окончателен от 28 февруари 2013 г.
- 3) Отхвърля жалбите в останалата им част.
- 4) Всяка страна понася направените от нея съдебни разноски с изключение на Съвета на Европейския съюз, чийто съдебни разноски се поемат от Saint-Gobain Glass France, Saint-Gobain Sekurit Deutschland и Saint-Gobain Sekurit France.

⁽¹⁾ ОВ С 90, 18.4.2009 г.

Решение на Общия съд от 28 март 2014 г. — Италия/Комисия(Дело T-117/10) ⁽¹⁾

(ЕФФР — Намаляване на финансова помощ — Регионална оперативна програма за регион Пулия (Италия) Цел № 1 (2000 г. — 2006 г.) — Сериозни недостатъци в системите за управление и контрол, които могат да доведат до системни нередности — Член 39, параграф 2, буква в) от Регламент (ЕО) № 1260/1999 — Принцип на партньорство — Пропорционалност — Член 39, параграф 3, буква б) от Регламент (ЕО) № 1260/1999 — Членове 4, 8, 9 и 10 от Регламент (ЕО) № 438/2001 — Задължение за мотивиране — Липса на компетентност)

(2014/С 151/21)

Език на производството: италиански

Страни

Жалбоподател: Италианска република (представители: G. Palmieri, подпомаган от P. Gentili, avvocato dello Stato)

Отговорник: Европейска комисия (представители: A. Steiblytė и D. Recchia)

Предмет

Искане за отмяна на Решение С (2009) 10350 окончателен на Европейската комисия от 22 декември 2009 година, с което се намалява финансовата помощ, отпусната на Италианската република от Европейския фонд за регионално развитие за оперативна програма в изпълнение на решение С (2000) 2349 на Комисията от 8 август 2000 г. за одобряване на Регионална оперативна програма POR Puglia Цел № 1 (2000 г.—2006 г.)

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата.
- 2) Италианската република понася направените от нея съдебни разноски и заплаща съдебните разноски, направени от Европейската комисия.

⁽¹⁾ ОВ С 148, 5.6.2010 г.

Решение на Общия съд от 27 март 2014 г. — Intesa Sanpaolo/СХВП — equinet Bank (EQUITER)(Дело T-47/12) ⁽¹⁾

(Марка на Общността — Производство по възражение — Заявка за фигуративна марка на Общността „EQUITER“ — По-ранна словна марка на Общността „EQUINET“ — Относително основание за отказ — Реално използване на по-ранната марка — Член 42, параграф 2 от Регламент (ЕО) № 207/2009 — Задължение за мотивиране)

(2014/С 151/22)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Intesa Sanpaolo SpA (Торино, Италия) (представители: P. Pozzi, G. Ghisletti и F. Braga, адвокати)

Отговорник: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) (представител: P. Bullock)

Друга страна в производството пред апелативния състав на СХВП: equinet Bank AG (Франкфурт на Майн, Германия)

Предмет

Жалба срещу решението на първи апелативен състав на СХВП от 6 октомври 2011 г. (преписка R 2101/2010-1), свързано с производство по възражение между equinet Bank AG и Intesa Sanpaolo SpA

Диспозитив

- 1) Отменя решението на първи апелативен състав на Службата за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) (СХВП) от 6 октомври 2011 г. (преписка R 2101/2010 1).
- 2) СХВП понася направените от нея съдебни разноски, както и разноските, направени от Intesa Sanpaolo SpA.

(¹) ОВ С 109, 14.4.2012 г.

Решение на Общия съд от 2 април 2014 г. — Ben Ali/Съвет

(Дело T-133/12) (¹)

(Обща външна политика и политика на сигурност — Ограничителни мерки, насочени срещу определени лица и образувания с оглед на положението в Тунис — Запраздяване на средства — Правно основание — Право на собственост — Член 17, параграф 1 от Хартата на основните права — Изменение във времето на действието на отмяна — Извъндоговорна отговорност — Липса на претърпени илуществени вреди)

(2014/С 151/23)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: Mehdi Ben Tijani Ben Haj Hamda Ben Haj Hassen Ben Ali (Saint-Étienne-du-Rouvray, Франция)
(представител: A. de Saint Remy, адвокат)

Ответник: Съвет на Европейския съюз (представители: G. Étienne и S. Kyriakopoulou)

Встъпила страна в подкрепа на ответника: Европейска комисия (представители: Ё. Сујо и М. Konstantinidis)

Предмет

От една страна, искане за отмяна на Решение 2012/50/ОВППС на Съвета от 27 януари 2012 година за изменение на Решение 2011/72/ОВППС относно ограничителни мерки, насочени срещу определени лица и образувания с оглед на положението в Тунис (ОВ L 27, стр. 11), в частта, в която решението засяга жалбоподателя, и от друга страна, искане за заплащане на обезщетение за претърпени вреди.

Диспозитив

- 1) Отменя приложението към Решение 2011/72/ОВППС на Съвета от 31 януари 2011 година относно ограничителни мерки, насочени срещу определени лица и образувания с оглед на положението в Тунис, изменено с Решение за изпълнение 2011/79/ОВППС на Съвета от 4 февруари 2011 г. за изпълнение на Решение 2011/72, доколкото действието на това приложение е продължено от Решение 2012/50/ОВППС на Съвета от 27 януари 2012 година за изменение на Решение 2011/72, и в частта, в която в него е посочено името на г-н Mehdi Ben Tijani Ben Haj Hamda Ben Haj Hassen Ben Ali.
- 2) Запазва действието на приложението към Решение 2011/72, изменено с Решение за изпълнение 2011/79 и продължено от Решение 2012/50, по отношение на г-н Ben Tijani Ben Haj Hamda Ben Haj Hassen Ben Ali до изтичане на срока за обжалване на настоящото съдебно решение или, при подаване на жалба в този срок — до нейното отхвърляне.
- 3) Отхвърля жалбата в останалата част.
- 4) Осъжда Съвета на Европейския съюз да понесе освен направените от него съдебни разноски и тези, които са направени от г-н Ben Tijani Ben Haj Hamda Ben Haj Hassen Ben Ali.
- 5) Европейската комисия понася направените от нея съдебни разноски.

(¹) ОВ С 165, 9.6.2012 г.

Решение на Общия съд от 27 март 2014 г. — Oracle America/СХВП — Aava Mobile (AAVA MOBILE)

(Дело T-554/12) ⁽¹⁾

(Марка на Общността — Производство по възражение — Заявка за словна марка на Общността „AAVA MOBILE“ — По-ранна словна марка на Общността „JAVA“ — Относително основание за отказ — Липса на вероятност от обръване — Член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО) № 207/2009 — Липса на възможност за свързване — Връзка между знаците — Репутация — Липса на сходство на знаците — Член 8, параграф 5 от Регламент № 207/2009)

(2014/С 151/24)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Oracle America, Inc. (Уилмингтън, Делaware, САЩ) (представители: M. Graf и T. Heydn, avocats)

Ответник: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) (представители: първоначално F. Mattina и P. Bullock)

Друга страна в производството пред апелативния състав на СХВП: Aava Mobile Oy (Оулу, Финландия)

Предмет

Жалба срещу решението на втори апелативен състав на СХВП (преписка R 1205/2011-2) от 9 октомври 2012 г., постановено в производство по възражение между Oracle America, Inc. и Aava Mobile Oy.

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата.
- 2) Осъжда Oracle America, Inc. да заплати съдебните разходи.

⁽¹⁾ ОВ С 63, 2.3.2013 г.

Определение на Общия съд от 25 март 2014 г. — Hawe Hydraulik/СХВП — HaWi Energietechnik (HAWI)

(Дело T-347/13) ⁽¹⁾

(Марка на Общността — Възражение — Оттегляне на заявката за регистрация — Липса на основание за произнасяне)

(2014/С 151/25)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: Hawe Hydraulik SE (Мюнхен, Германия) (представители: G. Württenberger и R. Kunze, avocats)

Ответник: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) (представител: A. Poch)

Друга страна в производството пред апелативния състав на СХВП: HaWi Energietechnik AG (Егенфелден, Германия)

Предмет

Жалба срещу решението на четвърти апелативен състав на СХВП от 26 април 2013 г. (преписка R 1690/2012-4), постановено в производство по възражение със страни Hawe Hydraulik SE и HaWi Energietechnik AG.

Диспозитив

- 1) Няма основание за произнасяне по съществуващата жалба.
- 2) Осъжда жалбоподателя да понесе направените от него съдебни разходи, както и тези на ответника.

⁽¹⁾ ОВ С 252, 31.8.2013 г.

Иск, предявен на 31 декември 2013 г. — Invivo/OLAF**(Дело T-690/13)**

(2014/C 151/26)

*Език на производството: английски***Страни**

Ищец: Invivo Ltd (Abinsk, Русия) (представител: Т. Нуоралаинен, lawyer)

Ответник: Европейска служба за борба с измамите (OLAF)

Искания на ищеца

Ищецът иска от Общия съд:

- да извърши контрол за законност по отношение на бездействието на ответника във връзка с преписка OF/2013/0902, след като е бил поканен от ищеца да предприеме действие,
- да задължи ответника да предприеме действие.

Правни основания и основни доводи

В подкрепа на иска си ищецът се позовава на едно правно основание, състоящо се в твърдение за бездействие по член 265 ДФЕС, тъй като финансовите интереси на ЕС са включени в съдържанието на член 1 от Регламент (ЕО) № 1073/1999 ⁽¹⁾, щом като националната агенция, която предоставя помощта, получава по-голямата част от финансирането си от ЕС и когато на страната на твърдения нарушител участват правни субекти от най-малко две държави членки.

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 1073/1999 на Европейския парламент и на Съвета от 25 май 1999 година относно разследванията, провеждани от Европейската служба за борба с измамите (OLAF) (ОВ L 136, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 1, том 2, стр. 129).

Жалба, подадена на 10 февруари 2014 г. — Schniga/CPVO — Brookfield New Zealand („Gala Schnitzer“)**(Дело T-91/14)**

(2014/C 151/27)

*Език на жалбата: английски***Страни**

Жалбоподател: Schniga GmbH (Болцано, Италия) (представители: G. Württenberger и R. Kunze, lawyers)

Ответник: Служба на Общността за сортовете растения (CPVO)

Друга страна в производството пред апелативния състав: Brookfield New Zealand Ltd (Havelock North, Нова Зеландия)

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- да отмени решението от 20 септември 2013 г. на апелативния състав на Службата на Общността за сортовете растения по преписка А 004/2007;
- да осъди ответника да заплати разноските в производството.

Правни основания и основни доводи

Заявител, подал заявка за предоставяне на правна закрила на Общността на сортовете растения: жалбоподателят.

Засегнато право на закрила на Общността на сортовете растения: „Gala Schnitzer“ — право на закрила на Общността на сортовете растения № ЕС 18759.

Решение на комитета на CPVO: потвърждава правото на закрила на Общността на сортовете растения.

Решение на апелативния състав: намира жалбата за основателна и отменя обжалваното решение.

Правни основания: нарушение на член 61, параграф 1, буква б), член 55, параграф 4, член 59, параграф 3 и член 62 от Регламент № 2100/94 на Съвета.

Жалба, подадена на 10 февруари 2014 г. — Schniga/CPVO — Elaris („Gala Schnitzer“)

(Дело T-92/14)

(2014/С 151/28)

Език на жалбата: английски

Страни

Жалбоподател: Schniga GmbH (Болцано, Италия) (представители: G. Würtenberger и R. Kunze, lawyers)

Ответник: CPVO

Друга страна в производството пред апелативния състав: Elaris SNC (Анже, Франция)

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- да отмени решението от 20 септември 2013 г. на апелативния състав на Службата на Общността за сортовете растения по преписка А 003/2007;
- да осъди ответника да заплати разноските в производството.

Правни основания и основни доводи

Заявител, подал заявка за предоставяне на правна закрила на Общността за сортовете растения: жалбоподателят.

Засегнато право на закрила на Общността за сортовете растения: „Gala Schnitzer“ — право на закрила на Общността за сортовете растения № ЕС 18759.

Решение на комитета на CPVO: потвърждава правото на закрила на Общността за сортовете растения.

Решение на апелативния състав: намира жалбата за основателна и отменя обжалваното решение.

Правни основания: нарушение на член 61, параграф 1, буква б), член 55, параграф 4, член 59, параграф 3 и член 62 от Регламент № 2100/94 на Съвета.

Жалба, подадена на 17 февруари 2014 г. от Европейска комисия срещу решението, постановено на 11 декември 2013 г. от Съда на публичната служба по дело F-130/11, Verile и Gjergji/Комисия

(Дело T-104/14 P)

(2014/С 151/29)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: Европейска комисия (представители: J. Currall, D. Martin и G. Gattinara)

Други страни в производството: Marco Verile (Cadrezzate, Италия) и Anduela Gjergji (Брюксел, Белгия)

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- да отмени Решението на Съда на публичната служба от 11 декември 2013 г. по дело F-130/11, Verile и Gjergji/Комисия;
- да постанови, че всяка от страните понася направените от нея съдебни разноски по настоящото производство;
- да осъди г-н Verile и г-жа Gjergji да заплатят съдебните разноски, направени в производството пред Съда на публичната служба.

Правни основания и основни доводи

Жалбоподателят излага четири правни основания в подкрепа на жалбата си.

1. Първото правно основание е изведено от нарушение на понятието за увреждащ акт, доколкото СПС е приел, че жалбата в първоинстанционното производство е допустима, квалифицирайки като увреждащ акт предложението на Комисията до заинтересованите лица относно броя бонуси за осигурителен стаж в рамките на прехвърлянето на техните пенсионни права на основание член 11, параграф 2 от приложение VIII към Правилника за длъжностните лица на Европейския съюз (относно точки 37 — 55 от обжалваното съдебно решение).
2. Второто правно основание е изведено от това, че СПС неправомерно е разгледал служебно възражението за незаконосъобразност на приетите през 2011 г. общи разпоредби за изпълнение относно прехвърлянето на пенсионни права. Комисията изтъква, че това правно основание не е било изрично изтъкнато от жалбоподателите в първоинстанционното производство и освен това не е било обсъдено от страните при условията на състезателност (относно точки 72 и 73 от обжалваното съдебно решение).
3. Третото правно основание е изведено от грешки при прилагане на правото, допуснати от СПС при тълкуването на член 11 от приложение VIII към Правилника за длъжностните лица на Европейския съюз и на разпоредбите относно прехвърлянето на пенсионните права (относно точки 74 — 98, 106, 109 и 110 от обжалваното съдебно решение). Комисията изтъква, че като приема, че понятието за „капиталова стойност“ по член 11, параграф 2 от посоченото приложение VIII е различно от понятието за „актюерската равностойност“ по член 11, параграф 1 и определено в член 8 от посоченото приложение VIII, СПС се ограничава с буквално тълкуване, водещо до изводи, които могат да доведат до значителни неравенства в третирането между длъжностните лица, поискали прехвърляне „in“ и длъжностните лица, поискали прехвърляне „out“ на техните пенсионни права. Комисията поддържа, че даденото от СПС тълкуване е несъвместимо както с изискванията за финансово равновесие на пенсионната схема на Европейския съюз, така и с правото на собственост на длъжностните лица, искащи прехвърляне „in“.
4. Четвъртото правно основание е изведено от това, че СПС е допуснал грешки при прилагане на правото като е приел, че правата на жалбоподателите в първоинстанционното производство в областта на прехвърляне на техните пенсионни права са били вече „напълно учредени“ към момента на влизането в сила на приетите през 2011 г. общи разпоредби за изпълнение относно прехвърлянето на пенсионните права, доколкото едва в окончателното решение за бонификация се определят прехвърлените пенсионни права (относно точки 99 — 108 от обжалваното съдебно решение).

Жалба, подадена на 17 февруари 2014 г. — Cargill/Съвет

(Дело T-117/14)

(2014/C 151/30)

*Език на производството: английски***Страни***Жалбоподател:* Cargill SACI (Буенос Айрес, Аржентина) (представители: J. Bellis и R. Luff, lawyers)*Ответник:* Съвет на Европейския съюз**Искания на жалбоподателя**

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- да отмени Регламент за изпълнение (ЕС) № 1194/2013 на Съвета от 19 ноември 2013 година за налагане на окончателно антидъмпингово мито и окончателно събиране на временното мито, наложено върху вноса на биодизел с произход от Аржентина и Индонезия (ОВ L 315, стр. 2), доколкото засяга жалбоподателя, и
- да осъди ответника да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят излага три правни основания.

1. Първото правно основание е изведено от твърдението, че институциите са допуснали явна грешка при преценката на фактите, като са заключили, че е имало нарушаване на цените на соята и соевото масло, обосноваващо приложението на член 2, параграф 5, втора алинея от основния антидъмпингов регламент ⁽¹⁾.
2. Второто правно основание е изведено от твърдението, че член 2, параграф 5, втора алинея от основния антидъмпингов регламент, съгласно тълкуването на институциите в настоящия случай, може да не се прилага спрямо внос от член на СТО, тъй като противоречи на Антидъмпинговото споразумение на СТО.
3. Третото правно основание е изведено от твърдението, че при оценката на вредата не са взети предвид фактори, които нарушават причинно-следствената връзка между твърдяната вреда и твърдения дъмпингов внос в нарушение на член 3, параграф 7 от основния антидъмпингов регламент.

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 1225/2009 на Съвета от 30 ноември 2009 година за защита срещу дъмпингов внос от страни, които не са членки на Европейската общност (ОВ L 343, стр. 51 и поправка в ОВ L 36, стр. 20).

Жалба, подадена на 17 февруари 2014 г. — LDC Argentina/Съвет

(Дело T-118/14)

(2014/C 151/31)

*Език на производството: английски***Страни***Жалбоподател:* LDC Argentina SA (Буенос Айрес, Аржентина) (представители: J. Bellis и R. Luff, lawyers)*Ответник:* Съвет на Европейския съюз

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- да отмени Регламент за изпълнение (ЕС) № 1194/2013 на Съвета от 19 ноември 2013 година за налагане на окончателно антидъмпингово мито и окончателно събиране на временното мито, наложено върху вноса на биодизел с произход от Аржентина и Индонезия (ОВ L 315, стр. 2), доколкото засяга жалбоподателя и
- да осъди ответника да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си, жалбоподателят излага три правни основания.

1. Първото правно основание е изведено от твърдението, че институциите са допуснали явна грешка при преценката на фактите, като са заключили, че е имало нарушаване на цените на соята и соевото масло, обосноваващо приложението на втората алинея на член 2, параграф 5 от основния антидъмпингов регламент ⁽¹⁾.
2. Второто правно основание е изведено от твърдението, че втората алинея на член 2, параграф 5 от основния антидъмпингов регламент, съгласно тълкуването на институциите в настоящия случай, може да не се прилага спрямо внос от член на СТО, тъй като противоречи на Антидъмпинговото споразумение на СТО.
3. Третото правно основание е изведено от твърдението, че при оценката на вредата не са взети предвид фактори, които нарушават причинно-следствената връзка между твърдяната вреда и твърдения дъмпингов внос в нарушение на член 3, параграф 7 от основния антидъмпингов регламент.

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 1225/2009 на Съвета от 30 ноември 2009 година за защита срещу дъмпингов внос от страни, които не са членки на Европейската общност (ОВ L 343, стр. 51 и поправка в ОВ L 36, стр. 20)

Жалба, подадена на 18 февруари 2014 г. — Carbio/Съвет

(Дело T-119/14)

(2014/C 151/32)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Cámara Argentina de Biocombustibles (Carbio) (Беунос Айрес, Аржентина) (представители: J. Bellis и R. Luff, lawyers)

Ответник: Съвет на Европейския съюз

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- да отмени Регламент за изпълнение (ЕС) № 1194/2013 на Съвета от 19 ноември 2013 година за налагане на окончателно антидъмпингово мито и окончателно събиране на временното мито, наложено върху вноса на биодизел с произход от Аржентина и Индонезия (ОВ L 315, стр. 2), доколкото засяга жалбоподателя, и
- да осъди ответника да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят излага три правни основания.

1. Първото правно основание е изведено от твърдението, че институциите са допуснали явна грешка при преценката на фактите, като са заключили, че е имало нарушаване на цените на соята и соевото масло, обосноваващо приложението на член 2, параграф 5, втора алинея от основния антидъмпингов регламент ⁽¹⁾.

2. Второто правно основание е изведено от твърдението, че член 2, параграф 5, втора алинея от основния антидъмпингов регламент, съгласно тълкуването на институциите в настоящия случай, може да не се прилага спрямо внос от член на СТО, тъй като противоречи на Антидъмпинговото споразумение на СТО.
3. Третото правно основание е изведено от твърдението, че при оценката на вредата не са взети предвид фактори, които нарушават причинно-следствената връзка между твърдяната вреда и твърдения дъмпингов внос в нарушение на член 3, параграф 7 от основния антидъмпингов регламент.

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 1225/2009 на Съвета от 30 ноември 2009 година за защита срещу дъмпингов внос от страни, които не са членки на Европейската общност (ОВ L 343, стр. 51 и поправка в ОВ 2011 г. L 36, стр. 20)

Жалба, подадена на 21 февруари 2014 г. — Daimler/Комисия

(Дело T-128/14)

(2014/C 151/33)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: Daimler AG (Штутгарт, Германия) (представители: C. Arhold, B. Schirmer и N. Wimmer, Rechtsanwälte)

Ответник: Европейска комисия

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

— да отмени решението на ответника от 13 декември 2013 г. — SG.B.5/MF/rc — sg.dsg1.b.5(2013) 3963453 — GESTDEM 2013/4643,

— да осъди ответника да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

Жалбоподателят оспорва решението на Комисията относно потвърдително заявление на жалбоподателя за достъп до документи, свързани с производство по член 29 от Директива 2007/46/ЕО ⁽¹⁾ във връзка с отказ на Френската република да регистрира определени превозни средства на жалбоподателя.

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят твърди следното:

1. Нарушаване на правото на достъп до документи

— В това отношение жалбоподателят твърди, че Комисията неправилно е отказала право на достъп до документи съгласно член 41, параграф 2, буква б) от Хартата на основните права на Европейския съюз. Той изтъква, че е пряко и лично засегнат от производството по член 29 от Директива 2007/46. Поради това има право на достъп до съответните документи като необходимо условие за ефективното упражняване на основното му право да бъде изслушан.

2. Нарушаване на правата на жалбоподателя по Конвенцията от Орхус ⁽²⁾

— Във връзка с този довод жалбоподателят твърди нарушение на Конвенцията от Орхус във връзка с Регламент (ЕО) № 1367/2006 ⁽³⁾. По отношение на документите, до които жалбоподателят иска достъп, ставало въпрос за информация за околната среда. Липсвали юридически или практически основания за отказ от съображения за защита на текущо разследване, по-специално отказът противоречал на принципите на Конвенцията от Орхус.

3. Нарушение на правото на достъп до документи по член 42 от Хартата на основните права на Европейския съюз, член 15, параграф 3 ДФЕС и съгласно Регламент (ЕО) № 1049/2001 ⁽⁴⁾
- Жалбоподателят твърди, че обжалваното решение нарушава член 2, параграф 1 от Регламент № 1049/2001 и следователно член 15, параграф 3 ДФЕС и член 42 от Хартата на основните права на Европейския съюз, тъй като той има право на достъп до поисканите от него документи и за отказа на достъп не съществуват основания за изключване.
 - Във връзка с това жалбоподателят твърди, че в нарушение на задълженията си Комисията не е извършила индивидуален конкретен анализ на поисканите документи и неправилно е основала решението си на общо изключение. Освен това бил налице по-висш обществен интерес за оповестяване на документите. Комисията неправомерно е пренебрегнала това обстоятелство. Комисията не е извършила изискващото се по член 4 от Регламент № 1049/2001 съпоставяне и се е позовала общо на защитата на целите на разследването.
4. Нарушение на член 296, параграф 2 ДФЕС и член 41, параграф 2, буква в) от Хартата на основните права на Европейския съюз
- В това отношение жалбоподателят твърди, че Комисията не е мотивирала достатъчно своето решение съгласно изискванията на член 296, втора алинея ДФЕС и член 41, параграф 2, буква в) от Хартата на основните права на Европейския съюз.

- ⁽¹⁾ Директива 2007/46/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 5 септември 2007 година за създаване на рамка за одобрение на моторните превозни средства и техните ремаркета, както и на системи, компоненти и отделни технически възли, предназначени за такива превозни средства (Рамкова директива) (ОВ L 263, стр. 1).
- ⁽²⁾ Конвенция за достъпа до информация, участието на обществеността в процеса на вземането на решения и достъпа до правосъдие по въпроси на околната среда, подписана в Орхус на 25 юни 1998 г.
- ⁽³⁾ Регламент (ЕО) № 1367/2006 на Европейския парламент и на Съвета от 6 септември 2006 година относно прилагането на разпоредбите на Орхуската конвенция за достъп до информация, публично участие в процеса на вземане на решения и достъп до правосъдие по въпроси на околната среда към институциите и органите на Общността (ОВ L 264, стр. 13; Специално издание на български език, 2007 г., глава 15, том 17, стр. 126).
- ⁽⁴⁾ Регламент (ЕО) № 1049/2001 на Европейския парламент и на Съвета от 30 май 2001 година относно публичния достъп до документи на Европейския парламент, на Съвета и на Комисията (ОВ L 145, стр. 43; Специално издание на български език, 2007 г., глава 1, том 3, стр. 76).

Жалба, подадена на 19 февруари 2014 г. — PT Wilmar Bioenergi Indonesia и PT Wilmar Nabati Indonesia/Съвет

(Дело T-139/14)

(2014/C 151/34)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподатели: PT Wilmar Bioenergi Indonesia (Kodya Dumai, Индонезия) и PT Wilmar Nabati Indonesia (Medan, Индонезия) (представител: P. Vander Schueren, lawyer)

Ответник: Съвет на Европейския съюз

Искания на жалбоподателите

Жалбоподателите искат от Общия съд:

- да отмени Регламент за изпълнение (ЕС) № 1194/2013 на Съвета от 19 ноември 2013 година за налагане на окончателно антидъмпингово мито и окончателно събиране на временното мито, наложено върху вноса на биодизел с произход от Аржентина и Индонезия (ОВ L 315, стр. 2), доколкото той налага антидъмпингово мито на жалбоподателите, и
- да осъди ответника да заплати разноските на жалбоподателите.

Правни основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си жалбоподателите излагат единадесет правни основания.

1. Първото правно основание е изведено от твърдението, че институциите на ЕС са действали в противоречие с основния регламент ⁽¹⁾, тъй като разходите не са били изчислени въз основа на счетоводните книги, водени от производителите — износители за разследваните продукти, и разследваните производители.
2. Второто правно основание е изведено от твърдението за нарушение на основния регламент, тъй като конструираната нормална стойност включва разходи, които не са свързани с производството и продажбата на разглеждания продукт.
3. Третото правно основание е изведено от твърдението, че Комисията на ЕС е действала в противоречие с основния регламент, като е включила разходи, основани на международните референтни цени, вместо на разходите в страната на произход (Индонезия).
4. Четвъртото правно основание е изведено от твърдението за нарушения на основния регламент при конструирането на нормална стойност при липсата на специфична пазарна ситуация за съответния продукт.
5. Петото правно основание се състои в твърдението за неприложимост на член 2, параграф 5 от основния регламент поради несъответствието му с член 2.2.2, параграф 1 от Антидъмпинговото споразумение на СТО, в случай че член 2, параграф 5 допуска изключение от задължението за използване на разходите за производство в страната на произход при конструирането на нормалната стойност.
6. Шестото правно основание е изведено от твърдението, че Регламент № 1194/2013 на Съвета е засегнат от явна грешка в правната и фактическа преценка, тъй като актуалната цена, платена от производителите на биодизел за сурово палмово масло (СПМ) не е регулирана от правителството, така че платената актуална цена да може да бъде отхвърлена.
7. Седмото правно основание е изведено от твърдението, че Регламент № 1194/2013 на Съвета нарушава основния регламент поради липсата на сравнима основа за разликите, засягащи сравнимостта на цените, като не е било извършено обективно сравнение между нормалната стойност и експортната цена.
8. Осмото правно основание е изведено от твърдението за явна грешка в преценката за прилагане на корекция на разходите, при която в случая на жалбоподателите е използвана грешна суровина.
9. Деветото правно основание е изведено от твърдението, че Регламент № 1194/2013 на Съвета е засегнат от явна грешка в преценката, тъй като корекцията на разходите за СПМ с произход от свързани производители на СПМ, поради това че не са били свободно определени, е била извършена без разглеждане единствено въз основа на твърдените последици от експортната такса върху цените на СПМ.
10. Десетото правно основание е изведено от твърдението, че Регламент № 1194/2013 на Съвета е основан на явна грешка в преценката, тъй като (i) отхвърля използването на маржа на печалбата на вътрешния пазар при продажбата на продукти, които са част от същата обща категория като биодизела въз основа на това, че тези продажби не са били извършени при нормални търговски отношения, (ii) оценява разумността на маржа на печалбата въз основа на дългосрочната лихва, вместо на краткосрочния или средносрочния лихвен процент при заемите.
11. Единадесетото правно основание е изведено от твърдението, че Регламент № 1194/2013 на Съвета е основан на явна грешка в преценката, тъй като отхвърля определянето на разумния марж на печалба въз основа на твърдението, че използването на възвръщаемостта на капитала при това определяне е без значение за търговските компании, поради това че те са обслужващ бизнес без значителни капиталови инвестиции, което погрешно отрича необходимостта за търговските компании да разполагат с оборотен капитал за осъществяване на търговската си дейност.

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 1225/2009 на Съвета от 30 ноември 2009 година за защита срещу дъмпингов внос от страни, които не са членки на Европейската общност (ОВ L 343, стр. 51 и поправка в ОВ 2011 г. L 36, стр. 20), наричан „основният регламент“

Жалба, подадена на 17 март 2014 г. — Ferring/СХВП — Kora Corporation („Koragel“)

(Дело T-169/14)

(2014/С 151/35)

Език на жалбата: английски

Страни

Жалбоподател: Ferring BV (Hoofddorp, Нидерландия) (представител: A. Thünken, lawyer)

Ответник: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели)

Друга страна в производството пред апелативния състав: Kora Corporation Ltd (Swords, Ирландия)

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- да отмени решението на четвърти апелативен състав на Службата за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) от 13 януари 2014 г., постановено по преписка R 721/2013-4;
- да осъди ответника и встъпилата страна, в случай, че встъпи, да заплатят разноските в производството.

Правни основания и основни доводи

Заявител на марката на Общността: другата страна в производството пред апелативния състав

Марка на Общността, предмет на спора: словната марка „Koragel“ за стоки от клас 5 — заявка за регистрация на марка на Общността № 10 490 027

Притежател на марката или знака, на която/който е направено позоваване в подкрепа на възражението: жалбоподателят

Марка или знак, на която/който е направено позоваване в подкрепа на възражението: словната марка „CHORAGON“ за стоки от клас 5 — регистрация на марка на Общността № 8 695 314

Решение на отдела по споровете: отхвърля възражението

Решение на апелативния състав: отхвърля жалбата

Изложени правни основания: нарушение на член 8, параграф 1, буква б) от Регламента относно марката на Общността.

Жалба, подадена на 20 март 2014 г. — Léon Van Parys/Комисия

(Дело T-171/14)

(2014/С 151/36)

Език на производството: нидерландски

Страни

Жалбоподател: Firma Léon Van Parys NV (Антверпен, Белгия) (представители: P. Vlaemminck, B. Van Vooren и R. Verbeke, Rechtsanwältе)

Ответник: Европейска комисия

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- да отмени писмо на Комисията от 24 януари 2014 г., с което тя съобщава, че се спира срокът за вземане на решение съгласно член 907 от Регламент № 2454/93,

- да установи, че член 909 от Регламент № 2454/93 се прилага изцяло в полза на жалбоподателя съгласно Решение на Общия съд от 19 март 2013 г., T-324/10 по преписка REM/REC 07/07,
- да осъди Комисията да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си, жалбоподателят излага две правни основания.

1. Първото правно основание: нарушение на членове 907 и 909 от Регламент № 2454/93 ⁽¹⁾, както и на установеното в член 41 от Хартата на основните права на Европейския съюз право на добра администрация.
 - С решение на Общия съд от 19 март 2013 г. по дело Firma Van Parys/Комисия е отменено с обратна сила Решение С (2010) 2858 на Комисията, така че срокът от девет месеца за вземане на решение вече бил изтекъл и поради това Комисията вече не можела да постанови решение относно молбата за опрощаване.
 - Комисията най-малкото надвишавала своите правомощия, доколкото предприемала действия, които надхвърлят необходимото за привеждане на нейния частично отменен акт в съответствие с Решение на Общия съд от 19 март 2013 г. по дело T-324/10. По този начин Комисията нарушавала член 266, първа алинея ДФЕС по отношение на нейните правомощия да предприеме мерки за изпълнение на решението на Общия съд.
2. Второто правно основание: нарушение на член 907 от Регламент № 2454/93, както и на установеното в член 41 от Хартата на основните права на Европейския съюз право на добра администрация, тъй като Комисията незаконосъобразно се е възползвала от възможността да изиска информация съгласно член 907 от Регламент № 2454/93, за да може да изключи или най-малкото да забави бъдещо прилагане на член 909 от Регламент № 2454/93.

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 2454/93 на Комисията от 2 юли 1993 година за определяне на разпоредби за прилагане на Регламент (ЕИО) № 2913/92 на Съвета за създаване на Митнически кодекс на Общността (ОВ L 253, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 2, том 7, стр. 3).

Жалба, подадена на 20 март 2014 г. — Nürburgring/CXВП — Biedermann (Nordschleife)

(Дело T-181/14)

(2014/C 151/37)

Език на жалбата: немски

Страни

Жалбоподател: Nürburgring GmbH (Нюрбург, Германия) (представители: M. Viefhues и C. Giersdorf, Rechtsanwälte)

Ответник: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели)

Друга страна в производството пред апелативния състав: Lutz Biedermann (Вилинген-Швенинген, Германия)

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- да отмени решението на четвърти апелативен състав на Службата за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) от 20 януари 2014 г., постановено по преписка R 163/2013-4,
- да осъди ответника и евентуално другата страна в производството да заплатят съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

Заявител на марката на Общността: жалбоподателят.

Марка на Общността, предмет на спора: словна марка „Nordschleife“ за стоки и услуги от класове 2 — 4, 6, 9, 11, 12, 14, 16, 18, 21, 22, 24 — 30, 32 — 34, 39, 41 и 43 — заявка за регистрация на марка на Общността № 7 379 399.

Притежател на марката или знака, на която/който е направено позоваване в подкрепа на възражението: Lutz Biedermann.

Марка или знак, на която/който е направено позоваване в подкрепа на възражението: национална словна марка „Management by Nordschleife“ за стоки и услуги от класове 6, 9, 16, 25, 28 и 41.

Решение на отдела по споровете: уважава частично възражението.

Решение на апелативния състав: отхвърля жалбата.

Изложени правни основания: нарушение на член 8, параграф 1, буква б) от Регламент № 207/2009.

Жалба, подадена на 20 март 2014 г. — Sonova Holding/СХВП („Flex“)

(Дело T-187/14)

(2014/С 151/38)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Sonova Holding AG (Stäfa, Швейцария) (представител: С. Hawkes, Solicitor)

Ответник: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели)

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

— да отмени решението на втори апелативен състав на Службата за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) от 12 декември 2013 г., постановено по преписка R 357/2013-2.

Правни основания и основни доводи

Марка на Общността, предмет на спора: словната марка „Flex“ за стоки от клас 10 — заявка за марка на Общността № 10 866 887.

Решение на проверителя: намира, че заявената марка не отговаря на изискванията за регистрация.

Решение на апелативния състав: отхвърля жалбата.

Изложени правни основания: нарушение на член 7, параграф 1, букви б) и в) и член 7, параграф 2 от Регламента относно марката на Общността.

Жалба, подадена на 20 март 2014 г. — Grundig Multimedia/СХВП („GentleCare“)

(Дело T-188/14)

(2014/С 151/39)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Grundig Multimedia AG (Stansstad, Швейцария) (представители: М. Neuner и S. Walter, lawyers)

Ответник: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели)

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- да отмени решението на пети апелативен състав на Службата за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) от 24 януари 2014 г., постановено по преписка R 739/2013-5.

Правни основания и основни доводи

Марка на Общността, предмет на спора: словната марка „GentleCare“ за стоки от клас 7 — заявка за регистрация на марка на Общността № 11 102 522

Решение на проверителя: отхвърля частично заявката за регистрация на марка на Общността

Решение на апелативния състав: отхвърля жалбата

Изложени правни основания: нарушение на член 7, параграф 1, букви б) и в) и на член 7, параграф 2 от Регламента относно марката на Общността.

Жалба, подадена на 21 март 2014 г. — Lubrizol France/Съвет

(Дело T-191/14)

(2014/C 151/40)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Lubrizol France SAS (Руан, Франция) (представители: R. MacLean, Solicitor, и V. Hartnett, Barrister)

Ответник: Съвет на Европейския съюз

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- да обяви жалбата за допустима,
- да отмени членове 1 и 4 от Регламент (ЕС) № 1387/2013 ⁽¹⁾ на Съвета от 17 декември 2013 година за суспендиране на автономните мита по Общата митническа тарифа за определени селскостопански, рибни и промишлени продукти и за отмяна на Регламент (ЕС) № 1344/2011, доколкото лишава жалбоподателя от правата му да се възползва от трите суспендираня на мита под действието на предишните кодове по ТАРИК 2918.2900.80, 3811.2900.10 и 3811.9000.30, поради това че той съдържа явни грешки при прилагане на правото и по същество, както и че е бил приет в нарушение на съществени процесуални изисквания и гаранции,
- да осъди ответника и всяка встъпила страна да заплатят съдебните разноски на жалбоподателя.

Правни основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят излага две правни основания.

1. Първото правно основание е изведено от твърдението, че ответникът е допуснал явни грешки при прилагане на правото и по същество, като е приел, че приложимите условия за преустановяване на трите суспендираня на автономни мита са били изпълнени, като не е приложил надлежно теста за установяване на съществуването на достатъчни количества сходни или заместими количества от продукти, произведени в Европейския съюз, както и критерия за идентични, еквивалентни или заместими продукти.

2. Второто правно основание е изведено от твърдението, че ответникът е нарушил съществени процесуални изисквания и гаранции, установени с цел да се обезпечи надлежното прилагане и изпълнение на процесуалните правила, изискващи противопоставящите се предприятия да отговорят в определения срок, както и да се предотврати предоставянето на подвеждаща и неточна информация при възраженията срещу запазване действието на суспендирането на автономните мита.

(¹) Регламент (ЕС) № 1387/2013 на Съвета от 17 декември 2013 година за суспендиране на автономните мита по Общата митническа тарифа за определени селскостопански, рибни и промишлени продукти и за отмяна на Регламент (ЕС) № 1344/2011 (ОВ L 354, стр. 201)

Жалба, подадена на 21 март 2014 г. — Cristiano di Thiene/CXВП — Nautica Apparel („AERONAUTICA“)

(Дело T-193/14)

(2014/С 151/41)

Език на жалбата: английски

Страни

Жалбоподател: Cristiano di Thiene SpA (Thiene, Италия) (представители: F. Fischetti и F. Celluprica, lawyers)

Ответник: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели)

Друга страна в производството пред апелативния състав: Nautica Apparel, Inc. (Ню Йорк, Съединени щати)

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

— да отмени решението на четвърти апелативен състав на Службата за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) от 10 януари 2014 г., постановено по преписка R 96/2013-4.

Правни основания и основни доводи

Заявител на марката на Общността: жалбоподателят.

Марка на Общността, предмет на спора: словната марка „AERONAUTICA“ за стоки и услуги от класове 9, 18, 20, 25, 35, 42 и 43 — заявка за регистрация на марка на Общността № 7 508 237.

Притежател на марката или знака, на която/който е направено позоваване в подкрепа на възражението: другата страна в производството пред апелативния състав.

Марка или знак, на която/който е направено позоваване в подкрепа на възражението: множество по-ранни регистрации на марки на Общността и Обединеното кралство за словните марки „NAUTICA“ и „NAUTICA BLUE“ за стоки и услуги от класове 8, 9, 18, 20, 25, 27 и 35.

Решение на отдела по споровете: уважава частично възражението.

Решение на апелативния състав: отхвърля жалбата.

Изложени правни основания: нарушение на член 8, параграф 1, буква б) от Регламента относно марката на Общността.

Жалба, подадена на 20 март 2014 г. — Bristol Global/СХВП — Bridgestone („AEROSTONE“)

(Дело T-194/14)

(2014/С 151/42)

Език на жалбата: английски

Страни

Жалбоподател: Bristol Global Co. Ltd (Бирмингам, Обединеното кралство) (представител: Ф. Божинова, lawyer)

Ответник: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели)

Друга страна в производството пред апелативния състав: Bridgestone Corp. (Токио, Япония)

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

— да отмени решението на втори апелативен състав на Службата за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) от 12 декември 2013 г., постановено по преписка R 916/2013-2.

Правни основания и основни доводи

Заявител на марката на Общността: жалбоподателят.

Марка на Общността, предмет на спора: фигуративната марка, съдържаща словния елемент „AEROSTONE“ за стоки от клас 12 — заявка за марка на Общността № 10 066 736.

Притежател на марката или знака, на която/който е направено позоваване в подкрепа на възражението: другата страна в производството пред апелативния състав.

Марка или знак, на която/който е направено позоваване в подкрепа на възражението: регистрации на марки на Общността за словните марки „STONE“ за стоки от класове 12, 28, 35 и 37 и „BRIDGESTONE“ за стоки от клас 12; общоизвестна марка и нерегистриран знак, съдържащи словния елемент „BRIDGESTONE“.

Решение на отдела по споровете: частично уважава възражението.

Решение на апелативния състав: отхвърля жалбата.

Изложени правни основания: нарушение на член 8, параграф 1, буква б), член 8, параграф 4 и член 8, параграф 5 от регламента относно марката на Общността.

Жалба, подадена на 24 март 2014 г. — Swedish Match North Europe/СХВП — Skruf Snus („пакети за емфие“)

(Дело T-196/14)

(2014/С 151/43)

Език на жалбата: английски

Страни

Жалбоподател: Swedish Match North Europe AB (Стокхолм, Швеция) (представители: Н. Wistam и L. Holm, lawyers)

Ответник: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели)

Друга страна в производството пред апелативния състав: Skruf Snus AB (Стокхолм, Швеция)

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- да отмени решението на трети апелативен състав на Службата за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) от 3 декември 2013 година, постановено по преписка R 1803/2012-3,
- да осъди ответника да заплати разноските в производството.

Правни основания и основни доводи

Регистриран промишлен дизайн на Общността, предмет на искане за обявяване на недействителност: промишлен дизайн за стоката „пакети за емфие“ — регистрация № 1265805-0010.

Притежател на промишления дизайн на Общността: другата страна в производството.

Страна, която иска обявяване на недействителността на промишления дизайн на Общността: жалбоподателят.

Основание на искането за обявяване на недействителност: твърди се, че промишленият дизайн няма индивидуален характер.

Решение на отдела по отмяна: уважава искането за обявяване на недействителност на оспорения регистриран промишлен дизайн на Общността.

Решение на апелативния състав: отменя обжалваното решение и отхвърля искането за обявяване на недействителност.

Изложени правни основания: нарушение на член 6 от регламента относно промишления дизайн на Общността.

Жалба, подадена на 31 март 2014 г. — Ворр/СХВП (изобразяване на зелена осмоъгълна рамка)

(Дело T-209/14)

(2014/C 151/44)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: Carsten Ворр (Гласюген, Германия) (представител: Rechtsanwalt C. Russ)

Ответник: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели)

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- да отмени Решение на първи апелативен състав на Службата за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) от 9 януари 2014 г. по преписка № R 1276/2013-1.

Правни основания и основни доводи

Марка на Общността, предмет на спора: Фигуративна марка, която представлява зелена осмоъгълна рамка, за услуги от клас 35 — Заявка за регистрация № 8 248 965

Решение на проверителя: Отхвърля заявката.

Решение на апелативния състав: Отхвърля жалбата.

Изложени правни основания:

- Нарушение на член 65, параграф 6 от Регламент № 207/2009,
 - Нарушение на член 7, параграф 1, буква б) от Регламент № 207/2009.
-

Определение на Общия съд от 25 март 2014 г. — Нидерландия/Комисия**(Дело T-542/13) ⁽¹⁾**

(2014/C 151/45)

Език на производството: нидерландски

Председателят на първи състав разпреди делото да бъде заличено от регистъра.

⁽¹⁾ ОВ С 344, 23.11.2013 г.

ISSN 1977-0855 (електронно издание)
ISSN 1830-365X (печатно издание)

Служба за публикации на Европейския съюз
2985 Люксембург
ЛЮКСЕМБУРГ

BG